நாலும் தெரிந்து கொல்!

ராஜேஷ்குமார்

1

செஷன்ஸ் கோர்ட்டின் ஐந்தாவது சேம்பர். காலை பதினோரு மணி முப்பது நிமிடம். ஜட்ஜ் சிதம்பரநாதன் தன் வலது கையால் மோவாயைத் தாங்கியிருக்க கோர்ட்டின் அறுபது சதவீத கும்பலும் அந்த சேம்பரில் மொய்த்திருந்தது. நிலவியிருந்த கனமான நிசப்தத்தை கலைத்துக் கொண்டு - பிராசிகூட்டர் சத்தியமூர்த்தி கூண்டை நோக்கி நடந்தார். நாற்பது வயதைத் தாண்டியிருந்த சத்தியமூர்த்திக்கு தலையின் முன்பக்கம் அபார வழுக்கை. படித்த சட்டம் கண்ணாடி அணிந்த கண்களுக்குப் பின்னால் கூர்மையோடு தெரிந்தது. கோர்ட்டுக்கு வருவதற்கு முன்னால் வீட்டில மனைவி கீதாஞ்சலி மடித்துக் கொடுத்த வெற்றிலைப் பாக்கு இந்த நிமிஷம் சிவப்பாய் உதட்டில் உறைந்து போயிருந்தது.

கூண்டை நெருங்கி சத்தியமூர்த்தி - கூண்டில் கைகட்டி போலியான பவ்யத்தோடு நின்றிருந்தவனை ஏறிட்டார்.

''உங்க பேரென்ன?''

''ராகப்பனுங்க.''

''கொலை செய்யப்பட்ட தியாகேசர் கிட்டே நீங்க என்ன வேலை பார்த்தீங்கன்னு சொல்ல முடியுமா?''

''நான் அவரோட கார் டிரைவர்ங்க.''

''எத்தனை வருஷமா...?''

''நாலு வருஷமா இருக்கேங்க.''

''தியாகேசர் கிட்டே மொத்தம் எத்தனை கார் இருக்கும்?''

''ஒரேயொரு கார்தாங்க.''

''என்ன கார்?''

''அம்பாசிடர்ங்க.''

''நம்பர்?''

''டிஓவி 6734-ங்க.''

''போன மாதம் ஆறாந்தேதி ஃபேர் லாண்ட்ஸுக்குப் பக்கத்தல தியாகேசரோட காரை நாலைஞ்சு பேர் மடக்கி காரோட கண்ணாடியை உடைச்சப்போ காரை நீங்கதானே ஓட்டிட்டு போனீங்க...?''

''ஆமா.''

''தாக்கினவங்க யார் யார்ன்னு தெரியுமா?''

''ஒருத்தனை மட்டும்தாங்க தெரியும்.''

''யாரவன்?''

''அதோ... அவர்தானுங்க...'' கார் டிரைவர் ராகப்பன் கையை நீட்டி எதிரே கூண்டில் நின்றிருந்த அந்த வாலிபனைச் சுட்டிக் காட்டினான்.

''காரைத் தாக்கின நாலைஞ்சு பேர்கள்ல இவரை மட்டும் உங்களுக்கு எப்படி அடையாளம் தெரிஞ்சுது?''

''எல்லாருமே மூஞ்சிக்கு கர்ச்சீப் மாதிரி கட்டியிருந்தாங்க. இந்தாளோட கர்ச்சீப் மாத்திரம் மூஞ்சியிலிருந்து நழுவிடுச்சு. மத்தவங்க இந்தாளை 'டேய் துரைராஜு'ன்னு சொல்லிக் கூப்பிட்டாங்க.''

''சரி நீங்க போகலாம்.''

டிரைவர் ராகப்பன் ஜட்ஜையும், பிராசிகூட்டர் சத்தியமூர்த்தியையும் கைகளை உயரத்தூக்கி சேவித்துவிட்டு கூண்டைவிட்டு இறங்கிப்போக சத்தியமூர்த்தி ஜட்ஜிடம் திரும்பினார்.

''மை லாட்.... கொலைக் குற்றம் சாட்டப்பட்டிருக்கிற துரை என்கிற துரைராஜ் எற்கெனவே ஒரு தடவை குண்டர்களோடு தியாகேசரின் காரை மறித்துக் கண்ணாடியை உடைத்துத் தாக்கிக் கொலை செய்ய முயற்சி செய்திருக்கிறார். ஆனால் தெய்வாதீனமாய் அன்றைக்கு தியாகேசர் தப்பித்துக் கொண்டார். அந்தச் சம்பவத்திற்குப் பின் போனமாதம் பதிமூணந்தேதி - அதாவது சரியாய் ஒரு வாரம் கழித்து - தியாகேசர் அவர் வீட்டுப் படுக்கையறையில் மிகக் கொடூரமாகக் கொலை செய்யப்பட்டுக் கிடந்திருக்கிறார். தியாகேசர் ஒரு பெரிய நிறுவனத்தின் டைரக்டர். சமூகத்தில் அந்தஸ்தான வாழ்க்கை நடத்தி வந்தார். அவரைத் தன் சொந்த லாபங்களுக்காகக் கொலை செய்த துரைராஜுக்கு இ.பி.கோ முன்னூத்தி ரெண்டாவது செக்ஷன் படி - உச்ச தண்டனையான மரண தண்டனையை விதிக்க வேண்டுகிறேன்.''

எதையோ மும்முரமாய் - தாள்களில் எழுதிக் கொண்டிருந்த - ஜட்ஜ் சிதம்பரநாதன் - கழற்றி வைத்திருந்த கண்ணாடியை எடுத்துக் கண்களுக்குக் கொடுத்துக் கொண்டே வழக்கை வருகிற இருபதாம் தேதி தள்ளி வைப்பதாகக் கூறி எழுந்து போனார்.

கோர்ட் லேசான கலையலுக்கு உட்பட்டது. கூண்டுக்குக் கொஞ்சம் தள்ளிக் காத்திருந்த காப்ஸ் - கையில் விலங்கோடு துரைராஜை மொய்த்துத் தள்ளிக் கொண்டு போக மற்ற வக்கீல்கள் சத்தியமூர்த்தியின் பக்கமாய் சிநேகபாவ புன்னகையோடு வந்தார்கள்.

''எதிர்தரப்புல வந்த பல சாட்சியங்களை - நல்லாவே கவிழ்த்து விட்டிருக்கீங்க பிராசிகூட்டர் ஸார்?''

''துரைராஜுக்குச் சாதகமாயிருந்த கேஸ் - உங்களோட ரெண்டு மூணு குறுக்கு விசாரணையில அவனுக்குப் பாதகமா மாறிடுச்சு! உங்க ஃபைனல் ஆர்க்யூமெண்ட் மட்டும் அமர்க்களமா இருந்ததுன்னா... ஜட்ஜ் கண்ணை மூடிகிட்டு - துரைராஜைத் தூக்குக்கு அனுப்பிச்சுடுவார்...! யூ ஹேவ் டன் ஏ மார்மலஸ் ஜாப் மிஸ்டர் சத்தியமூர்த்தி...''

சீனியர் அட்வகேட் அண்ணாஜிராவின் பாராட்டு வார்த்தைகளைக் கேட்டுக் கொண்டே - 'தாங்க்யூ' சொல்லி சேம்பர்க்கு வெளியே வந்த சத்தியமூர்த்தியை சப்-இன்ஸ்பெக்டர் ராஜன் நெருங்கினார்.

''ஸார்...''

''சொல்லுங்க...'' வராந்தாவில் நடந்து கொண்டே பேசினார் சத்தியமூர்த்தி.

''கேஸ் இருபதாம் தேதி கோர்ட்டுக்கு வர்றப்ப - எதிர்தரப்பு வக்கீல் ஒரு புது சாட்சியத்தைக் கொணடு வரப்போறதா ஒரு ரூமர் ஸார்!''

''சாட்சிதானே...? வரட்டும்...''

''அப்புறம்... ஸார்?''

''சொல்லுங்க.''

''இன்னிக்கு காலையில எனக்கு ஒருத்தன் போன் பண்ணி என்னை மிரட்டினான் ஸார்! துரைராஜ் கேஸ்ல தீர்ப்பு துரைராஜுக்குப் பாதகமாயிருந்த சம்பந்தப்பட்ட எல்லார்க்குமே தண்டனை காத்திட்டிருக்குன்னு சொன்னான் ஸார்!''

''ரப்பிஷ்... யாரவன்...?''

''தெரியலை ஸார்!''

''என்னோட சட்ட வாழ்க்கையில இது மாதிரி எத்தனையோ மிரட்டல்களை ஒரு காதாலே வாங்கி இன்னொரு காதாலே

விட்டவன் நான். நீங்க பயப்படறீங்களா சப்-இன்ஸ்பெக்டர்?''

''நோ... நோ...''

''கம்பேரிசன் ஆப் ஃபிங்கர் பிரிண்ட்ஸ்... ரிப்போர்ட்ல எனக்கொரு காபி வேணும்னு கேட்டிருந்தேனே?''

''ரெடியாயிருக்கு ஸார்! சாயந்தரமாக் கொண்டு வந்து தரட்டுமா?''

''ப்ளீஸ்...''

வராந்தா இரண்டு பக்கமாய் பிரிந்து போக, சப்-இன்ஸ்பெக்டர் ராஜன் சத்தியமூர்த்தியிடம் கை குலுக்கி விடைபெற்றுக் கொண்டு வலது பக்கமாய் திரும்பி நடந்தார்.

சத்தியமூர்த்தி கோர்ட்டின் கார் பார்க்கிங்கை நெருங்கி தன்னுடைய அம்பாசிடர் காரைத் தொட்டார். கதவைத் திறந்து உள்ளே ப்ரீப் கேஸை எறிந்துவிட்டு டிரைவிங் சீட்டை ஆக்ரமித்தார். காரை உசுப்பி கோர்ட் காம்பௌண்ட்டைத் தாண்டினார்.

சேலத்தின் எரிச்சலான - நெரிசல் தெருக்களில் காரை லாவகமாய் ஓட்டி - பத்து நிமிஷத்திற்கு பிறகு சுவர்ணபுரியில் இருக்கும் தன்னுடைய பங்களாவை நெருங்கினார். திறந்திருந்த காம்பௌண்டை கேட் வழியே - காரை நுழைத்து போர்டிகோவில் மௌனமாக்கினார். ப்ரீப்கேஸை எடுத்துக் கொண்டு கீழே இறங்கினார். போர்டிகோ படியேறிப் போய் சுவரிலிருந்த காலிங்பெல்லைத் தேய்த்தார். அது 'ர்ர்ர்ர்' என்று உள்ளே வீறிட்டு அடங்குவதற்குள் கதவு மெல்லமாய் தயங்கித் தயங்கித் திறந்தது.

கதவுக்குப் பின்னால் அவன் நின்றிருந்தான். கறுப்பாய் - உயரமாய் சிரித்துக் கொண்டு கையில் பிஸ்டலைப் பிடித்துக் கொண்டு, ''வாங்க... பிராசிகூட்டர்...'' என்றான்.

2

சென்னை வேப்பேரி நெடுஞ்சாலையில் கொஞ்சம் ஒதுக்குப்புறமாய் நிறைய தூங்கு மூஞ்சி மரங்களுக்கு மத்தியில் குளிர்ச்சியோடு சிக்கியிருந்த பெண்கள் ஹாஸ்டல். நேரம் காலை எட்டு மணி.

அட்சயா குளியலறையிலிருந்து வெளிப்பட்டு ஷிபானுக்குள் நுழையலாமா... சீனா சில்க்கில் நுழையலாமா என்று யோசித்த விநாடி எதிர் வராந்தா பத்தாவது ரூமிலிருந்து மெகா போன் தொண்டைக்காரி மேகலா குரல் கொடுத்தாள்.

டீ... அட்சயா... உனக்கு போன்?''

''வர்றேன்...'' என்றவள் அவசர அவசரமாய்க் கைக்குக் கிடைத்த ஷிபானுக்குள் நுழைந்து தலையை அவசர அவசரமாய்க் கோதி, ஸ்டிக்கரை நெற்றியின் மையத்திற்கு கொடுத்து வேகவேகமாய் ஹாஸ்டலின் ஆபீஸ் அறையை நோக்கிப் போனாள். வார்டன் மரியாஜோசப் தன் சோடா புட்டி கண்ணாடியின் உதவியால் மளிகைக் கடை பில்களை சரிபார்த்துக் கொண்டிருக்க அவளுக்கருகே டெலிபோனின் ரிஸீவர் ஒருக்களித்து படுத்திருந்தது.

வேகவேகமாய் போய் ரிஸீவரை எடுத்த அட்சயாவுக்கு இருபது வயதிருக்கலாம். ஒடிச்சலான உடம்பில் வேண்டிய பகுதிகளில் சதைகள் இருந்தன. எத்திராஜ் கல்லூரியில் பி.எஸ்ஸி படிக்கும் அட்சயாவுக்கு சொந்த ஊர் சேலத்துக்குப் பக்கத்தில் அயோத்தியா பட்டினம். சேலம் கல்லூரிகளில் படிக்கப்

பிடிக்காமல் சென்னைக்கு வந்து அடுத்த வருஷம் பி.எஸ்ஸியை முடிக்க இருப்பவள்.

"ஹலோ யார் பேசறது...?"

"நான் நட்ராஜ் பேசறேன்..."

"நட்ராஜா, உங்களுக்கு யார் வேணும்?"

"அட்சயா."

"நான்தான் அட்சயா. நீங்க யார்ன்னு எனக்குத் தெரியலையே?"

"உங்களுக்கு என்னைத் தெரியாது. ஆனா உங்களை எனக்குத் தெரியும்! நீங்க பரத்குமாரைக் காதலிக்கறீங்கதானே...?"

அதிர்ச்சியானாள் அட்சயா.

"ஆ... ஆ... ஆமா... நீங்க யாரு.... அவரோட ப்ரெண்டா...?"

"இல்லே தம்பி."

"அவர்க்குத் தம்பி இல்லேன்னு சொன்னாரே."

"நான் அவரோட கசின் பிரதர்."

"சரி, என்ன விஷயம்?"

"ஒரு முக்கியமான விஷயம்."

"சொல்லுங்க..."

"நானும் பரத்குமாரும் வந்த ஸ்கூட்டர் ஒரு கிழவி மேலே மோதிக் கிழவி அதே ஸ்பாட்ல உயிரை விட்டுட்டா..."

"அய்யய்யோ..."

வார்டன் மரியஜோசப் நிமிர்ந்து - அட்சயாவைப் பார்த்தாள். 'நல்லவேளை, ஸ்கூட்டரை நான் ஓட்டிட்டு வரலை. பரத்குமார்தான் ஓட்டிட்டு வந்தான். ஜனங்ககிட்டே செமத்தியா தர்ம அடி. நான் எப்படியோ தப்பிச்சு ஓடி வந்துட்டேன்."

பதட்டமானாள் அட்சயா.

"இப்போ பரத்குமார் எங்கே இருக்கார்?"

"சேத்துப்பட்டு போலீஸ் ஸ்டெஷன்ல..." உங்களுக்கு போன் பண்ணி விஷயத்தை சொல்லச் சொன்னான். சொல்லிட்டேன். நீங்க போய் அவனை ஜாமீன்ல எடுப்பீங்களோ, அம்போன்னு விட்டிருவீங்களோ எனக்குத் தெரியாது! நான் மெஸேஜை உங்ககிட்ட கன்வே பண்ணிட்டேன்."

அட்சயா பொரிந்தாள்.

"தம்பின்னு சொல்லிக்கறீங்க, அவர்க்கு உதவி பண்ணக் கூடாதா?"

"பண்ணலாம் மிஸ் அட்சயா. ஆனா அதுலு ஒரு சிக்கல் இருக்கு. பரத்குமாருக்கு டிரைவிங் லைசன்ஸ் கிடையாது. டிரைவிங் லைசன்ஸ் இல்லாம வண்டிய ஓட்டி - ஒருத்தனை கொன்னுட்டா அது கொலை பண்றதுக்கு சமானம். சட்டம் இந்த விஷயத்துல ரொம்பவும் கண்டிப்பா இருக்கும். அதான் நான் விலகிட்டேன்."

"சரி, நான் போய் அவரை ஜாமீன்ல எடுக்கறேன். எந்த ஸ்டேஷன்னு சொன்னீங்க?"

"சேத்துப்பட்டு போலீஸ் ஸ்டேஷன்."

ரிஸீவரை தட்டென்று சாத்தினாள் அட்சயா. வார்டன் மரியஜோசப் நிமிர்ந்தாள். நாவில் சந்தேகம் தடவிக் கொண்டு கேட்டாள்.

"போன்ல யாரு...?"

"என்னோட ரிலேடிவ் மேடம்."

"ரிலேடிவுன்னா யாரு?"

"பெரியப்பா பையன். ஹாஸ்பிடல்ல அட்மிட் ஆயிருக்கானாம். மேடம் நான் போயிட்டு வந்துடுறேன்."

‘‘காலேஜ்...?’’

‘‘அரை நாள் லீவு மேடம்.’’

‘‘அந்த லீவ் லெட்டரை எடுத்து எழுதி குடுத்துட்டு போ.’’

‘‘சரி மேடம்.’’ மேஜை மேலிருந்த ஒ லீவு லெட்டரை எடுத்துப் பரபரவென்று எழு கையெழுத்திட்டு மேஜையின் மேல் வைத் விட்டு வெளியே பாய்ந்தாள்.

தெருமுனைக்கு போய் ஆட்டோ பிடித் பதினைந்து நிமிஷம் அவஸ்தையா பிரயாணித்து சேத்துப்பட்டு போலீ ஸ்டேஷன் வாசலில் இறங்கியபோது ‘‘ஹாய் அட்சயா...’’ இடது பக்கமிருந்து குரல் வந்த திரும்பினாள்.

ஸ்டாண்ட் போட்டிருந்த ஸ்கூட்டரி சாய்ந்தபடி நின்றிருந்த பரத்குமார்! கை ஆட்டிச் சிரித்தான். உதட்டிலிருந்த சி ரெட்டை அவசர அவசரமாய் உமிழ்ந்தா ஷர்ட் பாக்கெட்டில் இருந்த அட்சயாவி பாஸ்போர்ட் சைஸ் போட்டோவை எடுத் அதற்கு ‘ப்பச்’ என்று முத்தமிட்டான்.

அட்சயா ஆட்டோவை அனுப்பிவிட்டு அவனை ஆச்சர்யமாய் நெருங்கினாள்.

‘‘போலீஸ் உங்களை விட்டுட்டா களா...?’’ பரத்குமார் சிரித்தான்.

‘‘போலீஸ்...? போலீஸ் என்னை எதுக்கா விடணும்? நான் என்ன கொலை பண்ண னேனா? கொள்ளையடிச்சேனா? இல்லை... மஞ்சள் தேய்த்துக் குளிக்கும் எம் குல பெண்களிடம் சில்மிஷம் தான் செய்தேனா எதற்கு என்னை போலீஸ் பிடிக் வேண்டும்....?’’

‘‘நீங்களும் உங்க கஸின் ப்ரதர் நட்ராஜு ஸ்கூட்டர்ல போய் ஒரு கிழவி மேலே மோதி...?’’

கனவு கண்டியா...?’’

‘‘போன் வந்தது...?’’

‘‘சரி... அட்சயா... காலேஜுக்கு அரை நாள் லீவு போட்டியா இல்லையா...?’’

‘‘போட்டேன்...’’

‘‘இன்னிக்கு சத்யத்துல மார்னிங் ஷோ போலாமா...?’’

‘‘போன்ல பேசினது...நீங்கதானா...?’’

‘‘அந்த நட்ராஜ் நானேதான்.... டெலிபோன் பூத்துல பூந்து ரிஸிவர்க்கு கர்ச்சீப்பை போர்த்தி பேசினேன்.... இல்லாத கஸின் ப்ரதர் நட்ராஜ் உருவானான்...’’

‘‘யூ... யூ... யூ...’’

தன் அரிசிப் பற்களைக் கடித்துக் கொண்டு சுற்றும் முற்றும் பார்த்தாள் அட்சயா... ‘‘என் முட்டாள் காதலனே...! எதுக்காக இந்த பொய்...?’’

‘‘நாளைக்கு மார்னிங் ஷோ போலான்னு கூப்பிட்டப்போ... நேத்தைக்கு நீ வர மாட்டேன்னு சொன்னே... அதான் இந்தப் பொய்...’

அட்சயா முறைத்தாள்.

‘‘முறைக்காதே அட்சயா... இந்த போஸ்ல நீ ரொம்பவும் வயசான மாதிரி தெரியறே... பில்லியன்லே ஏறி உட்கார்... எக்மோர் ‘மச்சா’வில் போய் டிபன் சாப்டுட்டு சத்யம் தியேட்டருக்குப் போயிடுவோம்... அட்டகாசமான - அமர்க்களமான மலையாளப் படம்...’’

‘‘நீங்க உருப்பட மாட்டீங்க...!’’

‘‘அட! என் காலேஜ் புரபசர் சொல்ற வார்த்தையையே நீயும் சொல்றே... அவர் உனக்கு ஏதாவது சொந்தமா...?’’

"ஷட்டப்..."

வாயை பொத்திக் கொண்டான்.

அட்சயா பொருமினாள். "மொதல்ல நா
தந்தி ஆபீஸுக்குப் போகப் போறேன்..."

"எதுக்கு...?"

"தந்தி கொடுக்க..."

"யார்க்கு...?"

"சேலத்துல இருக்கிற..." உங்
அண்ணன் பிராசிகூட்டர் சத்தியமூர்த்திக்கு."

"என்னான்னு...?"

"ஸார்...! நீங்க அனுப்பற பணத்தை
வெச்சிகிட்டு - ஊதாரித்தனமா.... செல
பண்ணிகிட்டு... வக்கீல் படிப்பை கவனி
காம...உங்க தம்பி பரத்குமார் சீரழறார்... எ
போட்டோவை எப்பப் பார்த்தாலும் ஷர்ட்
பாக்கெட்டுல வெச்சுகிட்டு அதுக்கு முத்த
குடுத்துட்டே இருக்கார். நீங்க உடனடிய
சென்னை வந்து - அவரை கண்டிக்
லையன்னா - அவர் பிற்காலத்துல - ஹை
கோர்ட்ல பட்டாணி வியாபாரம்தான்
பண்ணிட்டிருப்பார்..."

பரத்குமார் ஆத்திரமாய் ஸ்கூட்டரை
உதைத்தான்.

"காதல் பண்ணத் தெரியாத பெண்
ஜடமே! ஏறி உட்கார்... உன்னை ஹாஸ்டல்
கொண்டு போய் எறக்கிட்டு - நானு
காலேஜுக்குப் போறேன்..."

"இப்போ சொன்னீங்களே... அது
உத்தமம்..."

பில்லியனில் ஏறி உட்கார்ந்
அவனுடைய இடுப்பைக் கவ்வினாள்
அட்சயா. ஸ்கூட்டர் ஹாஸ்டலை நோக்கி
பொய்க் கோபத்தோடு சீறியது.

3

சத்தியமூர்த்தி மூக்குக் கண்ணாடி அணிந்த கண்களால் அதிர்ந்து போய் பின்னுக்கு நகர - பின்னாலும் யார் மீதோ முட்டிக் கொள்ள திரும்பிப் பார்த்தார்.

அதே கறுப்பு நிறத்தில் - அதே உயரத்தில் ஜெராக்ஸ் காபி எடுத்த மாதிரி இன்னொருத்தன் தெரிந்தான்.

"யாரப்பா நீங்க?"

"உங்க சொந்தக்காரங்க பிராசிகூட்டர் சார்... வாங்க உள்ளே போய் பேசுவோம்..." அவர் திமிற திமிற உள்ளே தள்ளிக் கொண்டு போனார்கள். அவருடைய மனைவி கீதாஞ்சலி ...ர்வை மின்னும் முகத்தோடு சோபாவில் உட்கார்ந்திருந்தாள். அகலமான நெற்றியில் இட்டிருந்த குங்குமம் குழம்புபோல் இளகி இருந்தது. மூக்கில் வைர மூக்குத்தி மின்னியது. கணவரைப் பார்த்ததும் கத்தினாள்.

"அவரை ஒண்ணும் பண்ணிடாதீங்க..."

இரண்டு தடியன்களில் ஒருத்தன் சிரித்தான். "ஒண்ணும் பண்ணிட மாட்டோம்மா... பயப்படாதே...! நாங்க சொல்ற வார்த்தையை மட்டும் உன் புருஷன் கேட்டா அதுபோதும்..."

சத்தியமூர்த்தி வலுக்கட்டாயமாய் மனைவியருகே உட்கார்த்தி வைக்கப்பட்டார். ஜன்னல்களும் கதவுகளும் சாத்தப்பட்டது. இரண்டு பேரும் எதிரே வந்து உட்கார்ந்தார்கள்.

‘‘பிராசிகூட்டர் ஸார்... துரைராஜ் கேஸ
அவனுக்கு தூக்கு வாங்கித் தராமே
மாட்டீங்க போலிருக்கே...’’

‘‘....’’

‘‘சும்மா சொல்லக்கூடாது... நீங்க க
மெண்ட்டுக்கு விசுவாசமா உழைக்கறீங்க
ஜட்ஜே அசந்து போகிற மாதிரி ஆர்க்
மெண்ட் பண்ணுவீங்களாமே... அப்படியா?

‘‘...’’

‘‘நீங்க எந்த கேஸுக்கோ... எப்படியோ
ஆர்க்யூ பண்ணிட்டு போங்க... கேஸ்
ஜெயிங்க... நாங்க வேண்டாம்ன்னு சொ
லலை... ஆனா துரைராஜ் கேஸ்ல உ
திறமையை நீங்க காட்டக் கூடாது... ஒரு ட
மாதிரி வந்து விசாரணை பண்ணிட்
போகணும்... அவன் விடுதலையாகணும்...’’

சத்தியமூர்த்தி இரண்டு பேரையும் மா
மாறி பார்த்தார்.

‘‘என்ன பிராசிகூட்டர் ஸார் பார்க்
நீங்க...?’’

‘‘நீங்க யார்ன்னு பார்த்திட்டிருக்கேன்...’’

‘‘நாங்க யாராயிருந்தாலும் உங்க
கென்ன பிராசிகூட்டர் ஸார்....? பேசப் போ
விஷயம்தான் முக்கியம்...’’

‘‘என்ன பேசப் போறீங்க...?’’

‘‘நீங்க அந்த துரைராஜ் கேஸ்ல தீவிர
காட்டக் கூடாது... முடிஞ்சா உடம்பு ச
யில்லை... ப்ளட் பிரஷர்ன்னு போய் ஹா
பிடல்ல போய் படுத்துக்குங்க... கேஸ் வே
எந்த பிராசிகூட்டர்கிட்டயாவது போகும்
நாங்க அவரை கவனிச்சிக்கிடறோம்...’’

‘‘நான் கேஸ் எடுத்த பின்னாடி பி
வாங்கினது கிடையாது...’’

‘‘...போ கேஸ்ல தீவிரம் காட்டாதீங்க...’’

‘‘ஒரு உண்மையான குற்றவாளிக்கு
...னை வாங்கிக் கொடுக்க வேண்டியது
...ோட கடமை...’’

‘‘அந்த கடமையுணர்ச்சிக்கு ஒரு விலை
...க்குவோமா பிராசிகூட்டர் ஸார்?’’
...க் கொண்டே ஒருவன் கையிலிருந்த
...கேஸைப் பிரித்து - அவர் முன்னால்
...னான்.

...கேஸ் பூராவும் கரன்ஸி பயிராகி
...ந்தது.

சத்தியமூர்த்தி புன்னகைத்தார்.

‘‘இதுல எவ்வளவு பணமிருக்கு...?’’

‘‘ரெண்டு லட்சம்...’’

‘‘என்னோட கடமையுணர்ச்சி ரேட் ரொம்ப
...பா போட்டிருக்கீங்க... இருந்தாலும்
...யில்லை. உங்களுக்குப் பின்னாடி ஒரு
...ள்ள ஆசாமி இருக்கான்னு தெளிவா
...க போச்சு. அவர் யார்ன்னு சொல்
...ா?’’

‘‘அது உங்களுக்கு தேவையில்லாத
...யம்...?’’

‘‘...க்கும் இந்தப் பணம் தேவையில்லாத
...து...’’

‘‘...சறதை கொஞ்சம் யோசிச்சு பேசுங்க
...கூட்டர் ஸார்...? பக்கத்துல இருக்கிற
...ாட்டியோட முகத்தைப் பாருங்க...
...ா நெத்தி நிறைய பொட்டு வெச்சுக்க
...ாமா...? மணக்க மணக்க பூ வெச்சுக்க
...ாமா...? கான்வென்ட்ல படிக்கிற உங்க
... வயசுப் பொண்ணு வயசுக்கு
...து - நீங்க அதுக்கு சீர் நடத்தி பார்க்க
...ாமா...?’’

அவன் பேசிக் கொண்டிருக்கும்போதே

பக்கத்து மேஜையிலிருந்த டெலிபோ கூப்பிட்டது. எல்லோரும் திரும்பி அ டெலிபோனையே பார்த்தார்கள். சத்தியமூர் ரிசீவரை எடுப்பதற்காக எழுந்தபோது இரண்டு பேரில் ஒருவன் அவருடை தோளில் கை வைத்து அழுத்தி உட் வைத்தான்.

''ஒரு நிமிஷம் பிராசிகூட்டர் ஸார் பிஸ்டலை உருவிக் கொண்டான். ''ரிஸீவ எடுத்து பேசுங்க... பேச வேண் விஷயத்தை மட்டும் பேசிட்டு ரிஸீவ வெச்சுடணும்... அதிகப்பிரசங்கித்தனமா ஒரு வார்த்தை பேசினாலும் சரி... நீங்க தா கட்டின மனைவி உயிரோடு இருக்கமாட்டா ம்... போய் பேசுங்க.''

கீதாஞ்சலியின் நெற்றிப் பொட்டில் பிஸ்டலின் ஜில்லிப்பான வாயை வை அழுத்திக் கொண்டான். சத்தியமூர்த்தி எழு - டெலிபோனை நெருங்கி ரிஸீவரை எடுத்

''ஹலோ...''

''ஹலோ... பிராசிகூட்டர் சத்தியமூர்த்தி

''எஸ்... ஹோல்டிங்...''

''நான் இன்ஸ்பெக்டர் பால்ராஜ் பேசறே ஸார்...''

''சொல்லுங்க... இன்ஸ்பெக்டர்... என் விஷயம்...?''

''அந்த துரைராஜ் கேஸ் விஷய உங்ககிட்டே கொஞ்சம் பேசணும் ஸா நானும் டி.எஸ்.பி.யும் உங்க வீட்டுக் வரலாம்னு இருக்கோம்...''

''வாங்களேன்...''

''உங்களுக்கொண்ணும் டிஸ்டர்பன் இல்லையே...?''

''நோ... நோ...''

''பத்து நிமிஷத்துல வந்துடறோம்...''

''வாங்க... ரிஸீவரை வைத்துவிட்டு திரும்பிய - சத்தியமூர்த்தியிடம் பிஸ்டல் பேர்வழி பதட்டமாய் கேட்டான்... யாரை இங்கே வரச்சொன்னீங்க...?''

''நான் வரச் சொல்லலை... அவங்களா வர்றாங்க...''

''அதான் யார்ன்னு கேட்டேன்...''

''இன்ஸ்பெக்டரும், டி.எஸ்.பியும் வர்றாங்க...''

இரண்டு பேருமே திடுக்கிட்டார்கள். ''என்ன பிராசிகூட்டர் ஸார்... விளையாட றீங்களா? நாங்க இங்கே இருக்கோம்ன்னு தெரிஞ்சும்... எதுக்காக அவங்களை வரச் சொன்னீங்க... போங்க... மறுபடியும் போய் போன் பண்ணி - வரவேண்டாம்ன்னு சொல்லுங்க...''

''சத்தியமூர்த்தி தயங்கினார்.

''ம்... போங்க... போய்... போன் பண்ணுங்க'' கீதாஞ்சலியின் நெற்றிப் பொட்டில் பிஸ்டலின் வாய் இறுகியது.

சத்தியமூர்த்தி மெல்ல நடந்து போய் ரிஸீவரை எடுத்தார். ஸ்டேஷனில் டெலிபோன் எண்களை டயலில் சுழற்றிவிட்டு - லைன் கிடைத்ததும் யாரோடோ பேசிவிட்டு வந்தார்.

''இன்ஸ்பெக்டரும் டி.எஸ்.பியும் புறப்பட்டு வந்துட்டிருக்காங்களாம்...''

இருவரும் பதட்டமானார்கள்.

ஒருவன் ப்ரீப்கேஸை படீரென்று மூடினான். கையில் எடுத்துக் கொண்டான். ''பிராசிகூட்டர் ஸார்... துரைராஜோட கேஸ்ல நீங்க தீவிரம் காட்டறது நல்லதில்லை... இந்த

கேஸுக்கு உங்க மூளையே யூஸ் பண்ணா தீங்க... துரைராஜுக்கு தண்டனை கிடைச்சா... நீங்க இருக்க மாட்டீங்க...''

''இருபதாம் தேதி... கேஸ் கோர்ட்டுக்கு வர்றப்ப... நீங்க டம்மி மாதிரி வந்துட்டு போகணும்... சாட்சிகளை குறுக்கு விசாரணைங்கிற பேர்ல குதறி எடுக்கக் கூடாது...''

சத்தியமூர்த்தி புன்னகையோடு அவர் களையே பார்த்தார். சொன்னார். ''டி.எஸ்.பியும் இன்ஸ்பெக்டரும்... இந்நேரம் என் வீட்டுக்கு பாதி தூரத்துல இருப்பாங்க... நீங்க ரெண்டு பேரும் இன்னும் இங்கே நின்று பேசிட்டிருக்கப் போறீங்களா...?''

''பிராசிகூட்டர் ஸார்... இப்போ... போறோம்... இன்னும் ரெண்டு நாள்ல வருவோம்...'' சொல்லிக் கொண்டே இருவரும் வாசலை நோக்கி போனார்கள்.

அவர்கள் போனதும் - கீதாஞ்சலி நடுங்கும் குரலில் கேட்டாள்.

''யார்ங்க... இவங்க...?''

''யாரோ ஒரு பெரிய மனுஷன் ஏவிவிட்ட அம்புகள்... கீதாஞ்சலி வியர்த்துப்போன தன் முகத்தை சேலைத் தலைப்பால் ஒற்றிக் கொண்டே சொன்னாள். நமக்கு இந்த விவகாரமே வேண்டாங்க. அவங்க சொன்ன மாதிரி இந்த கேஸ்ல தீவிரம் காட்டாமே இருந்துருங்க. முடிஞ்சா உடம்பு சரி யில்லைன்னு சொல்லி லீவு போடுங்க... கேசை யாரோ எடுத்து எப்படியோ நடத்தட்டும்...''

சத்தியமூர்த்தி கொஞ்சம் அதிர்ச்சியோடு தன் மனைவியைப் பார்த்தார். ''என்ன... கீதாஞ்சலி... யாரோ வந்து எதையோ சொல்லி மிரட்டினா உடனே பயந்துக்கிறதா...?

எங்கப்பாவுக்கு கிரிமினல் கிங் லாயர் கிருஷ்ணமூர்த்தின்னே பேரு... அந்தக் காலத்துல அவர்க்கு வராத மிரட்டலா...? நானாவது இப்போ கார் வெச்சிருக்கேன்... அப்போ கார் ஏது...? குதிரை வண்டியிலதான கோர்ட்டுக்கு போவார். ஒரு பய அவர் மேல கையை வெக்க முடியலையே...''

''அந்தக் காலம் வேறெங்க.... இந்தக் காலம் வேறெங்க... எனக்கென்னமோ வந்த ரெண்டு பேரையும் பார்த்தா மனசுக்கு 'களுக்'குன்னு இருக்கு... அவங்க எதுக்குமே துணிஞ்சவங்க மாதிரி தெரியுது... தயவு பண்ணி... நான் சொல்றதைக் கொஞ்சம்...''

கீதாஞ்சலி பேச்சை முடிக்கவில்லை.

வெளியே - போர்டிகோவில் சர்ர்ர்ரென்ற சத்தமும் ஜீப்பின் நீலநிற முகமும் தெரிந்தது. தொடர்ந்து இன்ஸ்பெக்டர் பால்ராஜும், டி.எஸ்.பி.ராஜசேகரனும் யூனிபார்ம்களோடு தெரிந்தார்கள்.

''வாங்க மிஸ்டர் ராஜசேகரன்...''

டி.எஸ்.பி. ராஜசேகரன் போன மாதம்தான் திருநெல்வேலியிலிருந்து மாற்றலாகி வந்தவர். வினுசக்கரவர்த்தி முகம். மீசையை மட்டும் தவிர்த்திருந்தார்.

''ஸாரி மிஸ்டர் சத்தியமூர்த்தி. கோர்ட் டிலிருந்து அலுப்பா வந்ததும் உங்களுக்கு தொந்தரவு தர்றோம்...''

''ஸோ... வாட்...? உட்கார்ங்க...''

உட்கார்ந்தார்கள்.

''எனிதிங். இம்பார்ட்மெண்ட்....?''

''வெரி வெரி இம்பார்ட்டென்ட் பிராசி கூட்டர் ஸார்...இந்த துரைராஜ் கேஸ் என்னாகும்ன்னு நினைக்கறீங்க...?''

''நிச்சயமா அவனுக்கு தூக்கு வாங்கி குடுத்துடுவேன் ஸார்...'' சத்தியமூர்த்தி இப்படி சொன்னதும் இன்ஸ்பெக்டரும், டி.எஸ்.பி.யும் ஒருத்தர் முகத்தை ஒருத்தர் பார்த்துக் கொண்டார்கள். டி.எஸ்.பி. சொன்னார்.

''மிஸ்டர் பிராசிகூட்டர்... மினிஸ்ட்ரி சைடிலிருந்து நம்ம டிபார்ட்மெண்ட்டுக்கு ஒரு அண்டர்கிரௌண்ட் நியூஸ் வந்திருக்கு...''

''நியூஸா...?''

''எஸ்... போலீஸ் துரைராஜோட கேஸ்ல சிரத்தைக் காட்டக்கூடாது... துரைராஜ் விடுதலையாகணும்...''

''அதெப்படி ஸார்... அவன் விடுதலையாக முடியும்...? கொலை பண்ணியிருக்கானே... அவன் ரொம்பவும் முன்னேற்பாடா அலிபி யெல்லாம் வெச்சு கொலைக் குற்றம் பண்ணியிருந்தாலும் நான் ரொம்பவும் சிரமப் பட்டு அந்த அலிபியெல்லாம் உடைச்சிட்டு வர்றேன்...''

டி.எஸ்.பி.சிரித்தார்.

''நீங்க அவ்வளவு சிரமம் படக் கூடாதுன்னு மேலிடம் நினைக்கிறாங்க...''

''அப்போ... கோர்ட்டுக்கு போய் - கையைக் கட்டிகிட்டு உட்காரச் சொல் றீங்களா... ஸார்? அதுக்காகவா... நான் சம்பளம் வாங்கறேன்...?'' சத்தியமூர்த்தியின் குரலில் கோபம் தெரிந்தது.

''ஸாரி டூ ஸே திஸ்... பிராசிகூட்டர் ஸார்... மேலிடத்திலிருந்து வர்ற சில அண்டர் க்ரௌண்ட் நியூஸ்களுக்கு நாம உரிய மதிப்பைக் குடுத்தாகணும்... இல்லேன்னா பின்னாடி பெரிய விவகாரமா மாறிடும்...''

''அதுக்காக என்னை என்ன செய்யச் சொல்றீங்க ஸார்...?''

''லீவு போட்டுடுங்க...''

''லீவா...?''

''எஸ்... மெடிக்கல் லீவ்....''

''நீங்க பேசறது சரியில்லை டி.எஸ்.பி. ஸார்... நான் லீவு போட்டாலும் வேறு யாராவது ஒரு பிராசிகூட்டர் கேஸை நடத்தத்தான் போறார்.... அப்போ அந்த துரைராஜ் தப்பிக்க முடியாது. ஹி வில் பி சென்டன்ஸ்ட்...''

''உங்க அளவுக்கு - வரப்போகிற பிராசிகூட்டருக்கு ஸ்கில் இருக்கும்ன்னு மேலிடம் நம்பலை ஸார்... நீங்க இந்த கேஸிலிருந்து விலகி நின்னா போதும்... துரைராஜ் தப்பிச்சுருவான்...''

சத்தியமூர்த்தி கோபமாய் நிமிர்ந்தார்.

''டி.எஸ்.பி. ஸார்... காக்கி யூனிபார்மை போட்டுகிட்டு இப்படியெல்லாம் பேச உங்களுக்கு ஒரு மாதிரியா இல்லை...? மேலிடத்திலிருந்து வர்ற அண்டர் க்ரௌண்ட் நியூஸ்களுக்கு நாம மதிப்பு கொடுத்தா சட்டம் அண்டர் க்ரௌண்ட்டுக்கு போயிடும் ஸார்... நீங்க வர்றதுக்கு ஒரு பத்து நிமிஷம் முன்னாடிதான் ரெண்டு பேர் ரெண்டு லட்ச ரூபாயோட வந்து பாத்தாங்க... நீங்க சொன்ன இதே வார்த்தைகளை சொல்லி மிரட்டிட்டு போனாங்க.''

''யார் அவங்க...''

''நீங்க சொன்ன அந்த அண்டர் க்ரௌண்ட் ஏஜெண்ட்ஸ்...''

''சரி... என்னியிலிருந்து லீவு போட றீங்க... பிராசிகூட்டர் ஸார்...?''

''நான் லீவு போடப் போறதில்லை...''

''ஸார்! இது பெரிய இடத்து விவகாரம். நிதானமா யோசிச்சு பதில் சொல்லுங்க...''

''யோசிக்க வேண்டிய அவசியமே யில்லை டி.எஸ்.பி.ஸார்.... இது சட்ட விவகாரம்... நான் என்னிக்குமே முன் வெச்ச காலை... பின் வெச்சு பழக்கமில்லை... வர சம்மர் வெகேஷனுக்கு முன்னாடிதான் வாரம் பத்துநாள் லீவு போடுவேன்... நாட் நவ்...''

''பிராசிகூட்டர் ஸார்...''

''காப்பி சாப்பிடறீங்களா?''

''நல்லா யோசனை பண்ணி...?''

''கேஸ் மறுபடியும் எத்தனாம் தேதி இருபதாம் தேதியா...? இன்ஸ்பெக்டர்! சப்-இன்ஸ்பெக்டர் ராஜனை கோர்ட்ல வெச்சு கொஞ்ச நேரத்துக்கு முன்னாடி பார்த்தேன்... அவர் சொன்ன ஒரு விஷயம் எனக்கு ஆச்சர்யமாயிருந்தது. வருகிற இருபதாம் தேதி கேஸ் கோர்ட்டுக்கு வரும்போது - எதிர்தரப்பு வக்கீல் ஒரு புது சாட்சியைக் கொண்டு வரப்போறதா... சொன்னார்... உண்மையா...?''

''பிராசிகூட்டர் ஸார்... நீங்க இந்த கேஸ்ல இவ்வளவு தீவிரமாயிருக்கிறது சரியில்லை... நாங்க வர்றோம்...''

விடைபெற்றுக் கொண்டு வெளியே வந்தார்கள். டி.எஸ்.பி.ராஜசேகரனும் இன்ஸ் பெக்டர் பால்ராஜும், வாசல் வரை வந்து வழியனுப்பிவிட்டு - வீட்டுக்குள் நுழைந்த சத்தியமூர்த்தியை கவலையோடும் - கண்களில் நீரோடும் எதிர்கொண்டாள் கீதாஞ்சலி.

''எனக்கு பயமாயிருக்குங்க...''

''பயப்படாதே கீதாஞ்சலி... யாரும் என்னை... எதுவும் பண்ணிட முடியாது... இப்பத்தான் எனக்கு தைரியமே வந்திருக்கு... அந்த துரைராஜை தூக்குல ஏத்தாமே நான் விடப் போறதில்லை.''

4

அந்தச் சிறிய குப்பம் பூராவும் - கட்சிக் கொடிகளால் கலகலத்தது. நான்கு திசை களிலும் ஒலிபெருக்கிகள் நின்று காட்டுக் கத்தலாய் கத்திக் கொண்டிருந்தது. எல்லாமே கட்சிப் பாடல்கள்.

''அமைச்சர் மனுக்களை பெறும் விழா'' - வாசகங்கள் எழுதப்பட்ட துணி பேனர் காற்றில் ஆடியது. கட்சித் தொண்டர்கள் அமைச் சருக்காக - நூறு, இருநூறு மில்லி போதை களோடு காத்திருப்பார்கள். ஒரு பெரிய கும்பல் கையில் மனுக்களோடும் - முகத்தில் வியர்வைத் துளிகளோடும் நின்றிருந்தார்கள்.

''யோவ்! எல்லாரும் கொஞ்சம் தள்ளி நில்லுங்கய்யா... அமைச்சர் வர்ற வழியில எச்சிதுப்பி வெக்காதீங்க...'' தொண்டர் ஒருவர் ஜனங்களை விரட்டினார்.

''ராமசாமி...! மனுக்களை வாங்கி - அமைச்சர் என்ன பண்ணுவார்...?'' யாரோ ஒருவர் சீரியஸான குரலில் கேட்க - கூட்டத்திலிருந்து இன்னொருவர் சொன்னார்.

''மனுக்களை வாங்கி கார்ல போட்டுகிட்டு - போற வழியில ஏதாவது ஒரு பலகாரக்கடை வாசல்ல காரை நிறுத்தி - கிலோ மூணு ரூபாய் வீதம் வித்துட்டு போயிடுவார்...''

கும்பலில் ஒரு பகுதியினர் சிரித்தார்கள். ஒலிபெருக்கியில் பேச்சாளராக வளர்ந்து கொண்டிருக்கும் ஒருவர் மைக்கை விழுங்கி விடுகிற மாதிரி வாயை வைத்துக் கொண்டு பேசிக் கொண்டிருந்தார். பாட்டு நின்று போயிருந்தது.

‘‘ஏழை எளிய மக்கள் கோட்டைக்கு சென்று - அமைச்சரை சந்திக்க தங்கள் கைப் பணத்தை செலவழித்துக் கொண்டு வர வேண்டுமே என்பதற்காக - அமைச்சரே இங்கே வந்து மனுக்களைப் பெற்றுக் கொள்கிறார். இது ஏழைகள் ஆட்சி. ஏழைகளுக்காகவே பணிபுரிய காத்திருக்கும் எளிய ஆட்சி. உங்கள் குறை எதுவாக இருந்தாலும் சரி... விளக்கமாக எழுதி அமைச்சரிடம் கொடுங்கள். அவர் உடனடி நடவடிக்கை எடுத்து - உங்கள் குறையை தீர்த்து வைப்பார். குன்றின் மேல் இருக்கும் குமரன் குறைகளை தீர்த்து வைத்தான் அன்று. குணக்குன்றாம் நம் அமைச்சர் தீர்த்து வைக்கிறார். குறைகளை இன்று. அமைச்சர் வந்ததும் - முட்டி மாதிக் கொண்டு மேடைக்கு வராதீர்கள். வரிசையாய் ஒவ்வொருவராய்... மேடைக்கு வந்து மனுக்களை கொடுங்கள்.

ஒலிபெருக்கியில் பேச்சு வழிந்து கொண்டிருக்கும்போதே - போலீஸ் ஜீப் ஒன்று வேகமாய் வந்து சர்ர்ரிட்டு நின்றது.

தொடர்ந்து அமைச்சரின் கார்.

‘‘அமைச்சர்... அற்புதராஜ்...’’

‘‘வாழ்க...’’

‘‘தென்பாண்டி ஈன்றெடுத்த மன்னவனாம் அற்புதராஜ்...’’

‘‘வாழ்க...’’

‘‘வங்கம் தந்த தங்கம்...’’

‘‘வாழ்க...’’

அமைச்சர் அற்புதராஜ் காரினின்றும் இறங்கினார். கும்பிட்ட கைகளில் - பத்து விரல்களிலும் ‘மோதிரங்கள்’ நாங்கள் வைரமாக்கும் என்று கண்களைச் சிமிட்டியது. புகை மாதிரியான மஸ்லின் ஜிப்பாவிலும்

[illegible] அடைக்கிற மாதிரியான செண்டிலும் [illegible] தெரிந்த அற்புதராஜ் நிச்சயமாய் [illegible] உயரம் இருந்தார். மூக்கின் அடி [illegible] - கைப்பிடிக்குள் அடங்குகிற மாதிரி மீசையை வளர்த்து வைத்திருந்தார்.

போலீஸ் வளையம் போட்டுக் கொள்ள - [illegible] மத்தியில் அமர்த்தலாய் நடந்து மேடையை நோக்கிப் போனார். அவர் மேடையேறி நாற்காலியில் உட்கார்ந்ததும் - கூட்டம் கைகளைத் தட்டியது.

அமைச்சர் தனக்குப் பக்கத்தில் உட்கார்ந் திருந்த - மாவட்ட செயலாளரிடம் திரும்பி னார். மெல்லிய குரலில் கோபப்பட்டார்.

‘‘என்னப்பா... இந்த ஏரியா அவ்வளவு [illegible]...? கூட்டம் போட உனக்கு வேற எடமா கிடைக்கலை...?’’

‘‘மன்னிச்சுக்கோங்கண்ணே... இந்த ஏரியாவிலதான் நம்ம தொண்டர்கள் அதிகம்... உங்க போல ஒரு இளைஞர் மன்றமும் இந்த ஏரியாவிலதான் இருக்கு...’’

‘‘உடனுக்குடனே... குறைகளை தீர்த்து வைக்கிற மாதிரி சில மனுக்களை ஏற்பாடு பண்ணி வெச்சட்டியா...?’

‘‘நம்ம தொண்டர்களையே தயார் பண்ணி வெச்சிருக்கேண்ணே...’’

‘‘மத்தியானம் யார் வூட்ல சாப்பாடு...?’’

‘‘மில்லு ஓனர் சோமசேகர் வீட்லதான்...’’

‘‘ராத்திரிக்கு...’’

‘‘உரக் கம்பெனி டைரக்டர் வீட்ல...’’

‘‘என்னய்யா... தொண்டர்கள் அதிகம் இருக்கிற ஏரியான்னு சொன்னே...? கும்பலையே காணோம்...’’

‘‘நாங்க பேசறதுக்குள்ளே கும்பல் வந்துரும்ண்ணே... கூட்டத்தை [illegible]டலாமா...?’’

''ம்... ஆரம்பி...''

கூட்டத்தின் நிகழ்ச்சிகள் மளமளவென்று நகர்ந்து - நிகழ்ச்சியின் முடிவில் அற்புதராஜ் மனுக்களை பெற்றுக் கொள்ள ஆரம்பித்தார். ஒவ்வொரு மனுவையும் வாங்கி படித்து - தனக்குப் பின்னால் நின்றிருந்த உதவி யாளரிடம் - எடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கை களைக் குறித்துச் சொன்னார்.

ஏறக்குறைய அரைமணி நேரம்! கடைசி மனுவையும் வாங்கி படித்து - பி.ஏ.விடம் நீட்டிய அமைச்சர் - மைக் அருகே வந்து சொன்னார்.'' மனுக்களை எல்லோரும் கொடுத்துமுடித்து விட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். கொடுக்க வேண்டியவர்கள் யாராவது இருந்தால் - நான் பேச்சை ஆரம்பிப்பதற்கு முன்னால் கொடுத்தால் நல்லது.''

அடுத்த விநாடி - கும்பலின் கோடி யிலிருந்து அந்தக் குரல் வந்தது.

''ஒன் மோர் அப்ளிகேஷன் ஹியர்...''

எல்லோரும் தலைகளை உயர்த்த - கும்பலின் கோடியில் நிறுத்தியிருந்த காரிலிருந்து இறங்கி சத்தியமூர்த்தி கையில் ஒரு தாளோடு வந்து கொண்டிருந்தார்.

கும்பலில் லேசாய் ஒரு சலசலப்பு.

''யார்ரா அது...? கார்ல வந்து மனு தர்றார்...? காருக்கு பெட்ரோல் சரியா கிடைக்கிறதில்லைன்னு புகார் பண்றாரா?''

''ஆப்பிள் விலை ஏறி போச்சுன்னு மனு தர்றாரா?''

சத்தியமூர்த்தி மேடையின் மேல் ஏறினார். அமைச்சரை ஏறிட்டபடி சொன்னார். ''ஸார் இந்த மனுவை நானே படிக்கலாமா...?''

''படிங்க...''

''தேங்க்யூ...''

சத்தியமூர்த்தி மைக் அருகே வந்தார். தொண்டையைக் கணைத்துக் கொண்டு கணீரென்ற குரலில் பேச ஆரம்பித்தார்.

''மதிப்புக்கும் மரியாதைக்கும் உரிய அமைச்சர் அவர்களுக்கும் - இங்கே கூடியுள்ள பொது மக்களுக்கும் என் வணக்கம்.

நான் ஒரு பப்ளிக் பிராசிகூட்டர். தமிழில் சொல்வதானால் ஒரு அரசாங்க வக்கீல், பக்கத்து தெருவில்தான் வசிக்கிறேன். அமைச்சர் இங்கே வந்து மனுக்களைப் பெற்றுக் கொள்ளப் போகிறார் என்கிற விஷயம் எனக்கு தெரிந்த விநாடி முதல் - நானும் ஒரு மனுவை கொடுக்க விரும்பினேன். நீங்களெல்லம் - கொடுத்த மனுக்களுக்கும் - நான் கொடுக்கப் போகிற மனுவுக்கும் நிறைய வித்தியாசம் இருக்கிறது. நீங்கள் பொதுமக்கள். நான் ஒரு அரசாங்க உத்தியோகஸ்தன். ஒரு குற்றவாளியை நீதிபதி தண்டித்தே ஆகவேண்டும் என்று செயல்படுபவன். ஆனால் இரண்டு நாட்களாக என் கடமையுணர்ச்சிக்கு ஒரு சோதனை நேர்ந்திருக்கிறது. அரசாங்கத்தின் மேல்மட்ட புள்ளி ஒருவரிடமிருந்து எனக்கு மிரட்டல் வந்திருக்கிறது. நான் வழக்குக்கு ஆஜராகாமல் விடுப்பில் செல்ல வேண்டும் என்று சொல்கிறது. இது நியாயமா...? குற்றவாளி அரசாங்கத்துக்கு வேண்டிய நபர் என்பதில் - இப்பேர்ப்பட்ட மிரட்டல்களை விடலாமா...? அமைச்சர் எனக்கு என்ன பதில் சொல்லப் போகிறார்...?''

கூட்டம் சத்தியமூர்த்தியின் பேச்சில் உறைந்து போயிருந்தது. அமைச்சர் தன் கழுத்தில் மேல் துண்டால் வியர்த்த முகத்தை துடைத்துக் கொண்டார். செயலாளரிடம் மிருதுவான குரலில் சொன்னார்.

''எவனோ நம்ம ஆளு... குசும்புத்தனம் பண்ணியிருக்கான் போலிருக்கு.. படிச்சவங்க கிட்ட போய் வாலாட்டலாமா...?''

''சரிண்ணே...கூட்டம் பூரா உங்களையே பாக்குது... அந்த ஆள் புகார்க்கு சாமர்த்தியமான பதிலைச் சொல்லுங்க...''

அமைச்சர் எழுந்தார்.

''பெரியோர்களே! வணக்கம். இந்த அரசு ஏழைகளின் அரசு. நீதிக்கு தலைவணங்கி செயல்படுகிற அரசு. யாரோ சமூக விரோதிகள் இந்த அரசாங்க வக்கீலை மிரட்டியிருக்கிறார்கள். நான் இதை கவனத்தில் எடுத்துக் கொண்டு - தகுந்த அதிகாரிகளிடம் சொல்லி நடவடிக்கை எடுக்கும்படி செய்வேன்...''

''அமைச்சர்... என்னை மன்னிக்க வேண்டும்.'' சத்தியமூர்த்தி குறுக்கிட்டார். ''அந்த சமூக விரோதிகள் அதிகாரம் நிறைந்த பதவிகளில் இருந்தால் நீங்கள் என்ன நடவடிக்கை எடுக்க முடியும்...?''

கூட்டம் கைதட்டியது.

அமைச்சர் அற்புதராஜ் எரிக்கலானார்.

''மனுவை கொடுத்துவிட்டு போங்கள்... நான் ஆவன செய்கிறேன்...''

''ஸாரி... ஸார்... இந்த மனுவை உங்களிடம் நான் கொடுக்க விரும்பவில்லை. காரணம்... இந்த மனு குப்பை கூடைக்கு போவதைக் காட்டிலும் என் பாக்கெட்டில் இருப்பதையே விரும்புகிறேன்... நான் வசிக்கும் இந்த ஏரியாவுக்கு நீங்கள் மக்களின் குறைகளை கேட்க வந்ததால் - நானும் இந்த மேடையை என் குறையைச் சொல்லுவதற்காக உபயோகப்படுத்திக் கொண்டேன். என்னைக் கட்டுப்படுத்த எந்த அதிகார துஷ்பிரயோகமும் உபயோகப்படாது... நான் என்னுடைய கடமையைச் செய்யத்தான் போகிறேன்.''

கூட்டம் வேகமாய் கைகளைத் தட்டிக் கொண்டிருக்கும்போதே - சத்திய மூர்த்தி மேடையை விட்டிறங்கி - காரை நோக்கிப் போனார்.

அமைச்சர் அற்புதராஜ் பற்களைக் கடித்து - அருகே உட்கார்ந்திருந்த செயலாளரைப் பார்த்தார். கிசுகிசுத்தார்.

''யோவ்...! ஆள எங்கேயிருக்கான்னு பாத்து... வக்கீல் தொழிலை பார்க்க முடியாத படி பண்ணுய்யா...! மேடையில ஏறி நம்ம கவர்மெண்ட் மானத்தை நார் நாரா கிழிச்சிட்டு போயிட்டான்... சே...!''

''சரிண்ணே... நான் கவனிச்சுக்கிறேன்...''

5

தொலைவில் கடல் சத்தம் போட்டது.

பரத்குமார் தன் கையிலிருந்த நிலக் கடலை பொட்டலத்தை வேகமாய் காலி செய்து கொண்டே - எதிரே உட்கார்ந்திருந்த அட்சயாவிடம் தன் ஆட்காட்டி விரலை நீட்டினான்.

''என்ன...?'' என்றாள் அட்சயா.

''இந்த விரலாலே வீணை பாலச்சந்தர் வீணை வாசிக்க மாட்டார்... ஏன் தெரியுமா அட்சயா?''

''இது உங்க விரல். இந்த விரலாலே... அவர் எப்படி வீணை வாசிக்க முடியும்...?''

''சீ! எல்லா அறுவை ஜோக்கும் உனக்கு தெரிஞ்சிருக்கு... இந்த அரை மணி நேரமா உன்னை மடக்கப் பாக்கிறேன்... முடிய மாட்டேங்குதே... ம்...''

''நான்... ஒரு அறுவை ஜோக்[illegible] சொல்லட்டுமா...?''

''சொல்லு...! எனக்கு தெரிஞ்ச அறு[illegible] ஜோக்கா... சொல்லு...''

''பாலைவனத்துல கவரை எ[illegible] ஒட்டுவீங்க...?''

''கவரை ஒட்டறதா...? அங்கே ப[illegible] ஏது...?''

''இருக்கு...''

''இருக்கா...?''

''பின்னந்தலையைக் கீறினான் பரத்கு[illegible]

''ஒரு நிமிஷந்தான் டயம்... அதுக்குள்[illegible] சொல்லணும்...'' ஒரு நிமிஷம் வரைக்[illegible] பரபரவென்று யோசித்துவிட்டு - உதட்[illegible] பிதுக்கினான் பரத்குமார். அட்சயா சிரித்து[illegible] கொண்டே சொன்னாள். ''பாலைவனத்து[illegible] தான் 'ஒட்ட-கம்' இருக்கே...''

''இதோ... பாருங்க பரத் இந்த வெட்டி[illegible] பேச்சு பேசறதுக்கும்... நிலக்கடலை[illegible] கொறிக்கவும்தான் பீச்சுக்கு வந்தீங்களா...?''

''வேற... என்ன செய்யலாம்... சொல்லு[illegible] மணல்ல வீடு கட்டி விளையாடுவோமா...?''

''பி ஸீரியஸ் பரத்...''

''அடே... ஸீரியஷுக்கு இன்ஷியல் வே[illegible] இருக்கா...?''

''சரி... நான் போறேன்... நீங்களே இங்[illegible] உட்கார்ந்துகிட்டு - குச்சி ஐஸ்க்கிரீம் சப்பி[illegible] கிட்டு மணல்ல வீடுகட்டி விளையாடி[illegible] டிருங்க... நான் கிளம்பறேன்...''

''ஸாரி அட்சயா...உட்கார்...'' - பரத் அவளுடைய கையைப் பிடிக்க -

அட்சயா உட்கார்ந்தாள்.

''[illegible] பேசப் போறே... சொல்லு...''

''[illegible] லெட்டர் போட்டிருக்கார்...''

''[illegible] லெட்டர் போடறது ஒரு [illegible] விஷயமா...?''

''[illegible] உடனே ஊருக்கு வரச் [illegible]ருக்கார்...''

''[illegible]...?''

''[illegible] தெரியலையே...''

''ஒரு வேளை உனக்கு கல்யாணம் [illegible] போறாரோ என்னமோ...? [illegible] கங்கிராட்ஸ்... கல்யாணம் [illegible] கணவரோட குழந்தை [illegible] தீர்க்க சுமங்கலியா வாழ என் [illegible] அய்யய்யோ... நான் உன்னை [illegible]றேன்...? இதை மறந்துட்டு... நான் [illegible] ஸாரி... ஸாரி... அட்சயா... நான் [illegible] பி.எல். படிப்பை முடிச்சுட்டு [illegible] ஜட்ஜ் முன்னாடி பேசப் [illegible] தெரியலை...?''

[illegible] புன்னகைத்தாள்.

''[illegible]யெல்லாம்... நீங்க ஜட்ஜ் [illegible] போய் உளற மாட்டீங்க...?''

''[illegible] அவ்வளவு உறுதியா சொல்றே [illegible]...?''

''நீங்க... பி.எல்... பாஸ் பண்ணினாத் [illegible] கோர்ட்டுக்கு போக முடியும்? ஜட்ஜ் [illegible] போய் பேச முடியும்...? அந்த [illegible] உங்களுக்கு எந்த ஜென்மத்திலும் [illegible]...''

''அழகா காலை வாரிவிடற கலையை [illegible] நீ கத்துகிட்டே அட்சயா...?''

''இன்னொரு நாளைக்கு சொல்றேன்... [illegible] எங்கப்பா லெட்டரைப் பத்தி [illegible]...?''

"வோம்..."

"என்னை உடனே சேலத்துக்கு புறப்ப... வரும்படி சொல்லியிருக்கார்... எதுக்... இருக்கும்? யோசிச்சு பதில் சொல்லு... பார்க்கலாம்..."

"உன்னோட அக்காவுக்கு வளை... காப்போ...?"

அட்சயா முறைக்க -

பரத்குமார் அவசர அவசரமாய் கன்ன... தில் போட்டுக் கொண்டான். "அபச்சாரம்... அபச்சாரம்...! உன்னோட அக்காவு... இன்னும் கல்யாணமே ஆகலை... எப்ப... வளைகாப்பு நடத்த முடியும்...?"

"மூளையை ஒரு நிலையில வெச்சுத்தா... யோசியுங்களேன்."

"கடல் இப்படி சத்தம் போட்டுட்டிருந்தா... என்னால யோசிக்க முடியாது அட்சயா... நீ... சொல்லு... என்ன காரணம் இருக்கும்?"

"எங்கப்பாவோட கடைசித் தம்பி... ஒருத்தர்... பேரு துரைராஜ். அவர் யாரோ... ஒருத்தரை கொலை பண்ணிட்டதாய்... கோர்ட்டல இப்போ கேஸ் நடந்திட்டிருக்கு... அது விஷயமா என்கிட்டே ஏதாவது பேசறது... காக வரச் சொல்றாரோ என்னவோ...?"

"கோர்ட் கேஸுக்கும் உனக்கும் என்ன... சம்பந்தம்...?"

"அப்பா... தன்னோட தம்பியை... காப்பாத்தறதுக்காக... பெரிய வக்கீலை வெச்... நிறைய செலவு பண்ணிட்டிருக்கார்..."

"ஆமா... முன்னமே சொல்லியிருக்கே..."

"அது சம்பந்தமா... என்கிட்டே ஏதாவது... பேசறதுக்காக அப்பா என்னை வரச்... சொல்லியிருக்கலாமே..."

"...சேலத்துக்கு எப்போ போறே...?"

"...செமஸ்டர் பரீட்சை நடந்திட்டிருக்கு... ...தேதி முடியும். அன்னிக்கு ...ஏதாவது ஒரு பஸ்ஸிலோ ...லோ புறப்படலாம்ன்னு இருக்கேன்."

"...நான் வரட்டுமா...?"

"நீங்களும் வர்றீங்களா... எதுக்கு...?"

"நீ உங்க அப்பா அம்மாவை பாக்கப் போறே...! நானும் என்னோட அண்ணன் ...யை பார்க்க வேண்டாமா?" பரத் ... சொன்னதும் அட்சயா புன்னகையோடு ... அவன் அவளுடைய கன்னத்தை ...னான். "அப்போ ரெண்டு பேரும் ...வே கிளம்பிடுவோமா...? ஏற்காடு ...ல ரெண்டு பெர்த் ரிசர்வ் ...டறேன்... உனக்கு லோயர் பெர்த் ... அப்பா பெர்த்..."

"என்ன அய்யாவோட பேச்சு ஒரு ...யா இருக்கு...?"

"சரி... நீ அப்பர் பெர்த் எடுத்துக்கோ... நான் லோயர் பெர்த் எடுத்துக்கிடறேன்... போதுமா...?"

"சேலம் வந்ததும் உங்க அண்ணனை நான் பார்த்து பேசப் போறேன்?"

"எதுக்கு...?"

"உங்களை கண்டிப்பா வக்கீல் தொழிலுக்கு படிக்க வெக்கத்தான் வேணுமான்னு கேக்கப் போறேன்..."

"அடிப்பாவி..."

அவள் தலையில் குட்டுவதற்காக ...யைக் குவித்து ஓங்கினான் பரத்குமார்.

6

கோர்ட் இருபதாம் தேதி [illegible] பதினோரு மணிக்கு அசாத்திய கும்பலோ[illegible] கூடியிருந்தது. அமைச்சர் அற்புதராஜிடம் [illegible] மனு கொடுத்த விபரம் எல்லா நாளிதழ்களி[illegible] முதல் பக்கங்களிலும் பிரதானமாய் பிர[illegible] மானதில் - சத்திய மூர்த்தி கொஞ்[illegible] பிரபலமாகியிருந்தார். பார் அஸோசியேஷனி[illegible] இருந்த வக்கீல்கள் அனைவரும் - ஆள் மாறி[illegible] ஆள் கை குலுக்கி - அவரை அசாபு[illegible] திருந்தார்கள். இந்த இருபதாம் தேதி[illegible] விசாரணைக்காக எல்லோரும் காத்திரு[illegible] தார்கள்.

எதிர்தரப்பு வக்கீல் கொண்டு வந்[illegible] நிறுத்தியிருந்த சாட்சியை நோக்கி மெல்[illegible] நடந்தார் சத்தியமூர்த்தி. கூண்டில் நின்றிருந்[illegible] அந்தப் பெண் போர்த்தியிருந்த சேலை[illegible] தலைப்பை இன்னும் இழுத்துப் போர்த்து[illegible] கொண்டு - அவரை ஏறிட்டாள் அந்த இள[illegible] பெண்.

''உம் பேரென்னம்மா...?''

''வசந்தி...''

''நீ எங்கே குடியிருக்கிறே...?''

''தாதகாபட்டியில...''

''துரைராஜை உனக்கு எப்படி[illegible] தெரியும்...?''

''அவர் என்னோட கஸ்டமர்...''

''கஸ்டமரா...?''

''அதான் தெரியலை...''

''[illegible] ராத்திரி தொழில் பண்றது... ஸார்... [illegible] ரிகார்ட்ல எம்பேர் பல தடவை [illegible]...'' அந்த வசந்தி சொன்னதும் [illegible] லேசாய் சிரிப்பொலி கிளம்பியது.

''[illegible] துரைராஜ் தினமும் உன் வீட்டுக்கு [illegible]...?''

''[illegible] ரெண்டுவாட்டி வருவார்...''

''[illegible] பதிமூணாந்தேதி... துரை [illegible] உன் வீட்டுக்கு வந்திருந்தாரா...?''

''ஆமா வந்திருந்தார்...''

''எத்தனை மணிக்கு... வந்தார்...''

''ராத்திரி எட்டு மணிக்கு...''

''எத்தனை மணிக்கு போனார்...''

''[illegible]... எத்தனை மணிக்கு... [illegible] மணியா? ஆறு மணியா?''

''ஆறு மணிக்கு...''

''ராத்திரி எட்டு மணிக்கு வந்தவர்... [illegible] ஆறு மணிக்குத்தான் போனாரா?''

''ஆமா...''

சத்தியமூர்த்தி தன் கறுப்பு அங்கியை [illegible]விட்டுக் கொண்டார். ''இதோ [illegible]... வசந்தி... நீ, கொலைக்குற்றம் [illegible]டிருக்கிற துரைராஜைக் காப்பாத்தற [illegible]... பொய்சாட்சி சொல்ல வந்திருக்கே... [illegible]...?''

''இல்லே... நான் உண்மையைத்தான் [illegible]றேன்... துரைராஜ் அன்னிக்கு ராத்திரி [illegible] என் வீட்லதான் இருந்தார்...''

''அப்போ... நீ பொய் சொல்லலை...''

''சொல்லலை...''

சத்தியமூர்த்தி புன்னகையோடு அவளை [illegible] பார்த்தார். குரலை கணீரென்று [illegible] கொண்டே கேட்டார்.

''உனக்கு மாரப்பனை தெரியுமா வசந்தி...?''

''மாரப்பனா யாரது...?''

''அயோத்தியா பட்டிணத்துல - [illegible] தெருவுல இருக்காரே அந்த மாரப்பன் உரக்கிடங்குல ட்ராக்டர் ஓட்டிட்டு இருக்கா[illegible] அந்த மாரப்பன்...''

''அது யார்ன்னு எனக்குத் தெரியலை...''

''அவரும் உன்னோட கஸ்டமர்தான்... போனமாசம் பதிமூணாந் தேதி ராத்திரி பூராவும் - லாட்ஜ்ல ஒரு ரூம் எடுத்து - நீ[illegible] அந்த மாரப்பனும் தங்கியிருக்கீங்க...''

அந்த வசந்தி முகம் வியர்த்தாள்.

''பொய் சாட்சி சொல்றது அவ்வளவு சுலபமில்லே வசந்தி.... நீ இந்த கோர்ட்டுல பொய் சாட்சி சொல்ல வர்றேன்னு... எனக்கு நாலைஞ்சு நாளைக்கு முன்னாடியே தகவல் வந்தாச்சு... உனக்கு கிராக்கிகளைக் கொண்டு வர்ற பத்ருவுக்கு போலீஸ் பயம் காட்டினேன். அவன் எல்லா விஷயத்தையும் என்கிட்டே சொல்லிட்டான். நீ பதிமூணாந்தேதி ராத்திரி எட்டு மணியிலிருந்து விடிகாலை ஆறு மணி வரைக்கும் அந்த மார்ப்பனோடு ஜெக[illegible] லாட்ஜ்ல இருந்திருக்கே... நீ இந்த உண்மையை ஒத்துக்கலையன்னா லாட்ஜ் மானேஜர் இங்கே சாட்சி சொல்லுவார்... அப்புறம் பொய்சாட்சி சொன்னதுக்காக - போலீஸ் உன்னை கைது பண்ணுவாங்க...''

அவள் மிரண்டு போய் - எதிர்தரப்பு வக்கீலைப் பார்த்தாள். பிறகு சத்திய மூர்த்தியிடம் திரும்பி கைகூப்பினாள்.

''ஸார்... நான் சொன்னது பொய்தாங்க...''

அந்த வசந்தி தலைகுனிய சத்தியமூர்த்தி ஜட்ஜை புன்னகையோடு பார்த்தார்.

[illegible] லேசாய் -

[illegible] ஆரவாரம் கிளம்பியது.

7

இரவு மணி பத்து வெளியே சுவர்க்கோழி [illegible] கொண்டிருந்தது. மேஜை விளக்கு [illegible]த்தில் 'தி ரைட்ஸ் அண்ட் தி ராங் [illegible] தி கிரிமினல் லாஸ்' - தங்க எழுத்துக்கள் [illegible]. தடிமனான சட்டப் புத்தகத்தை [illegible] கொண்டிருக்க - எதிரே அவர் [illegible] நீராஞ்சலியும், பதினாறு வயது மகள் [illegible]யும் கவலையோட மோவாய்களை [illegible] உட்கார்ந்திருந்தார்கள்.

[illegible]தை நிறுத்திவிட்டு அவர்களை [illegible] சத்தியமூர்த்தி.

''[illegible]... அம்மாவும் மகளும் தூங்கப் [illegible]...?''

''தூக்கம் வரலை...''

''[illegible]...?''

''[illegible] தூக்கம் வரும்? நீங்க [illegible] கோர்ட்ல அந்த சாட்சியை சாயம் [illegible] வெச்சீங்க... இந்த விஷயம் அந்த [illegible]களுக்கு எவ்வளவு ஆத்திரத்தை [illegible]திருக்கும்...? அவங்க இந்நேரம் [illegible] கறுவிட்டு இருப்பாங்க...''

''இருக்கட்டுமே...!''

''உங்களுக்கு அவங்களை நினைச்சா... [illegible] இல்லீங்களா...?''

''எதுக்காக, பயப்படணும்...?'' [illegible] சொல்லிச் சிரித்தவர் மகளிடம் திரும்பி[illegible] ''ஏம்மா... உனக்கு பயம்மாயிருக்கா...?''

''ஊ... ஹ...ம் வாசல்ல போலீஸ்[illegible] காவலுக்கு இருக்காங்களே அப்புறமும் [illegible] பயப்படணும்...''

அவள் சொல்லி முடித்த அதே விநாடி-

டெலிபோன் வீறிட்டது.

கை நீட்டி ரிஸீவரை எடுத்தார் சத்[illegible] மூர்த்தி.

''ஹலோ...''

''ஹலோ... பிராசிகூட்டர்...?''

''எஸ்...''

''நான் இன்ஸ்பெக்டர் பா[illegible] பேசறேன்...?''

''சொல்லுங்க... இன்ஸ்பெக்டர்...''

''ரெண்டு நாளைக்கு முன்னாடி [illegible] போன் பண்ணியிருந்தார். உங்களை பாது[illegible] ஏற்பாடுகளை பலப்படுத்தும்படி சொ[illegible] இந்த கேஸ் முடிகிற வரைக்கும் - [illegible] வெளியே எங்கே போனாலும் எஸ்கா[illegible] போடச் சொல்லியிருக்கார்...''

''அதெல்லாம் வேண்டாம் இ[illegible] பெக்டர்... இப்போ என்னோட பங்களா[illegible] முன்னாடி போட்டிருக்கிற காப்ஸே போது[illegible]''

''நீங்க ரொம்பவும்... அலட்சி[illegible] இருக்கீங்க பிராசிகூட்டர் ஸார்... எதிரி[illegible] ஆபத்தானவங்க... கொஞ்சம் எச்சரி[illegible] யாவே இருங்க...''

''தாங்க்ஸ் பார் யுவர் கைண்ட் அ[illegible] வைஸ்...'' - ரிஸீவரை வைத்துவிட்டு ம[illegible] படியும் சட்டப் புத்தகத்திற்குள் கண்க[illegible] போட்டார் சத்தியமூர்த்தி.

[illegible] இன்ஸ்பெக்டர் என்ன [illegible]...?'' கீதாஞ்சலி கேட்டாள்.

''[illegible] கேஸ் முடியறவரைக்கும் எனக்கு [illegible] போடறாராம்...''

''நல்லதுதானே...?''

''[illegible]... பிரஸிடெண்டா...? [illegible] கவர்னரா...? எனக்கு எந்த [illegible] வேண்டாம்...''

''உங்க தைரியம் எங்களுக்கு வரலை... [illegible] கொஞ்ச நாளைக்கு [illegible] அனுப்ப வேண்டாம்ன்னு [illegible]...''

''[illegible] படிப்பு என்னாறது...?''

''[illegible] ஆகாது...''

[illegible] மறுபடியும் வீறிட்டது. [illegible] இரண்டு தரம் அலறவிட்டு [illegible] எடுத்தார் சத்தியமூர்த்தி.

''ஹலோ...''

''[illegible]கூட்டர்...?''

''[illegible]...''

''இன்னிக்கு கோர்ட்ல அருமையா [illegible]...''

''நீங்க யாரு...?''

''[illegible]க்கு வந்த ரெண்டு பேர்ல [illegible]...''

''[illegible]...''

''நாங்க எவ்வளவு சொல்லியும் [illegible] கேஸை நடத்தறீங்க... இது [illegible] கொஞ்சமும் நல்லாயில்லை...''

''நான் கேஸை நல்லா நடத்தறதா... [illegible] இப்போ சொன்னே...?''

''பிராசிகூட்டர் ஸார்... எதிரியோ[illegible] பலத்தை புரிஞ்சுக்காமே... நீங்க கள[illegible] ஏறங்கியிருக்கீங்க... சீக்கிரமாவே உங்க[illegible] கொரு முடிவு கிடைக்கும்...''

''முடிவு உங்களுக்கா... எனக்கா[illegible] ரிஸீவரை அதனிடத்தில் சாத்திவிட்டு [illegible] சிரித்தார் சத்தியமூர்த்தி.

''போன்ல யார்ங்க...?'' கீதாஞ்[illegible] நடுக்கமாய் கேட்டாள்.

''நம்ம நண்பன்தான்...''

''சத்தியமூர்த்தி சொல்லிவிட்டு - [illegible] புத்தகத்தின் ஏதோ ஒரு பக்கத்தில் கவன[illegible] மானார். கீதாஞ்சலியும் - மந்தாகினியு[illegible] கனமான கவலையோடு அவரையே பார்[illegible] கொண்டிருந்தார்கள்.

8

அந்த விடியற்காலையில் - சேல[illegible] ஜங்ஷனில் வந்து நின்ற ஏற்காட்டு எ[illegible] பிரஸ்ஸிலிருந்து சின்னச் சின்ன சூட்கே[illegible] களோடு இறங்கினார்கள் பரத்குமாரு[illegible] அட்சயாவும். சூரியன் கிழக்குச் சுவர் பூரா[illegible] கனகாம்பரம் நிறத்தில் - டிஸ்டெம்பர் பூ[illegible] கொண்டிருக்க சேலம் விடிந்து கொ[illegible] டிருந்தது.

''சேலத்துல எத்தனை நாள் கேம்ப்...?''

''அப்பா சொல்கிற வரைக்கும்...''

''சுமார் எத்தனை நாளாகும்...?''

''ஒரு வாரம் பத்து நாளாகும்...''

''சரி... தினமும் ஒரு தடவையாவ[illegible] என்னோட அண்ணன் வீட்டுக்கு போ[illegible]

[illegible]...! உன்னோட சித்தப்பா துரைராஜ் [illegible] விஷயத்துல என்னை மறந்துடாதே.... [illegible] காலையிலே எட்டு மணியிலிருந்து [illegible] மணிக்குள்ளே எனக்கு போன் [illegible]...''

''[illegible]...''

''இந்த தடவை என்னோட அண்ணன் [illegible]கிட்டே நம்ம காதல் விஷயத்தை [illegible] பண்ணப் போறேன்... நீயும் உங்க [illegible] அம்மாகிட்டே பேச்சு வாக்கிலே [illegible] வெச்சுடு...''

[illegible] விட்டு வெளியே [illegible] காத்திருந்த டவுன் பஸ்களின் [illegible] ''பஸ் ஸ்டாண்ட்... பஸ் [illegible]...'' என்று கத்திக் கொண்டிருந் [illegible] ஆட்டோ டிரைவர்கள் கொஞ்சம் [illegible] - படிப்பு வாசனையோடு தெரியும் [illegible]களை மொய்த்து - ஆட்டோக் [illegible] கூப்பிட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள்.

''[illegible]...''

''[illegible] அட்சயா...''

''[illegible] போக வேண்டிய பஸ் [illegible]டிருக்கு... புறப்படட்டுமா...?''

''[illegible] ரெண்டு பேரும் ஒரே [illegible]விலே போயிடலாமே...?''

''வேண்டாம்...! இது சேலம்... சென்னை [illegible]... உங்களுக்கு தெரிஞ்சவங்களும் [illegible] தெரிஞ்சவங்களும் இங்கே அதிகம்... [illegible] ஆட்டோவில கிளம்புங்க... எனக்கு [illegible] வசதி... வரட்டுமா...?'' பேசிக் [illegible] ஓடிப்போய் - நகர்கிற பஸ்ஸில் [illegible] ஏறிக் கொண்டாள் அட்சயா.

[illegible]குமார் ஆட்டோ ஸ்டாண்ட்டுக்கு [illegible] பேக் என்ஜின் பொருத்தப்பட்ட

ஆட்டோ எது என்று தேடிக் கொண் போது - தோளில் ஒரு கை விழுந்தது.

திரும்பிப் பார்த்தான்.

தலையில் ஹெல்மெட்டைப் பொ கவர்ச்சியாய் சிரித்த அந்த இ தெரிந்தான். பரத்குமார் மலர்ந்தான். " ஜெயராமன்...'' என்னடா காலங்கா ஜங்ஷன் பக்கம் சுத்திட்டிருக்கே...?'' கால நண்பனான அந்த ஜெ புன்னகைத்து சொன்னான்.

''ஏற்காடு எக்ஸ்பிரஸ்ல ஒருத்தர பார்த்தேன் அவர் வரலை...''

''ஆணா... பெண்ணா...?'' கண் சிமிட்டினான்.

''எழுபது வயசுல ஒரு ஆண் போது பேரு குப்தா... டெக்னிகல் கன்சல்ட ஆமதாபாத்திலிருந்து நேத்தைக்கு செ வந்திருப்பார்... இன்னிக்கு ஏற் புறப்பட்டு வர்றதா டெலிகிராம் திருந்தார்... அவரை ரிஸீவ் பண்ணி நே ஹோட்டல்ல கொண்டு போய் உட்கார வேண்டியது என்னோட வேலை...''

''இன்னும் சேலம் டெக்ஸ்டைல்ஸ் ஒர்க் பண்றியா...?''

''ஆமா...'' என்றவன் என் விலாவில் ஆட்காட்டி விரலால் குத்தி '' அது...?'' என்றான்.

''புரிந்து கொண்டு ''அட்சயா'' என்

''என்ன டைம் பீயிங் லவ்வா...?''

''சேச்சே! இது தெய்வீக லவ் பி.எல்லை முடிச்சுட்டு அவளை கல்யாணம் பண்ணிக்கப் போறேன்...''

''இந்த விஷயம் உங்க அண்ணனு தெரியுமா...?''

தான் சொல்லணும்...''

வீட்டுக்குத்தானே போறே...?''

''

வா... நான் ஸ்கூட்டர்லதான் உன்னை ட்ராப் பண்ணி நான் பில்லுக்கு போறேன்...''

தாங்க்யூ...''

ஸ்கூட்டர் பார்க்கிங்கிற்கு பஜாஜ் ஸ்கூட்டரின் சாவியைக் கொடுத்துக் ஜெயராமன் சொன்னான்.

அண்ணா சத்தியமூர்த்தி இந்த பயங்கர பேமஸ்... சேலம் இதே பேச்சுத்தான்...''

பண்ணினார்?''

பண்ணினாரா...? நீ பேப்பர் இல்லையா...?''

பார்க்க எங்கே நேரமிருக்கு...? என்ன பண்ணினார் கோர்ட்ல பார்த்து ஏதாவது திட்டிட்டாரா...?''

நோ,.. பப்ளிக் மீட்டிங்கல கிட்டேயே மனு கொடுத்

''

என்ன மனு...?''

ரை உதைத்து அதன் மேல் கொண்டே விபரத்தை பூராவும் ஜெயராமன். அவன் சொல்லி பரத்குமார் சிரித்தான். பில்லி உட்கார்ந்து கொண்டே சொன்னான்.

அண்ணனுக்கு எப்பவுமே செம தான். யார்க்கும் பயப்பட மாட்டார்.... இன்னொரு வேடிக்கை என்ன தெரியுமா ...? யார்க்கு தூக்கு தண்டனை

வாங்கித் தரணும்னு நினைக்கிறாரோ... துரைராஜ் அட்சயாவோட சித்தப்பா..."

''போச்சுடா... ஒரு பக்கம் அண்ணன்... இன்னொரு பக்கம் காதலியா? எப்படி சமாளிக்கப் போறே...?''

''அதான் தெரியலை...''

ஸ்கூட்டர் ஜங்ஷனைத் தாண்டிக் கொண்டிருந்தது.

''சேலத்துல எத்தனை நாள் இருப்பே...?''

''அட்சயா... இருக்கிற வரைக்கும்...''

''அடப்பாவி!'' சிரித்த ஜெயராமன் கேட்டான்.

''இப்போ உங்க அண்ணன் வீடு எங்கே...?''

''சுர்வணபுரி''

''சொந்த வீடா...?''

''ஆமா...''

ஸ்கூட்டரில் ஒரு பத்து நிமிஷ பயணம்.

விடிகாலை இருட்டில் - சுவர்ணபுரி நிறைய பங்களாக்களோடு வந்தது. பேவ்மெண்ட்களில் வெள்ளை பனியன், வெள்ளை ஷார்ட் அணிந்த சில பேர் ஜாகிங்கில் ஈடுபட்டிருந்தார்கள்.

''எத்தனையாவது க்ராஸ் ரோடு...?"

''கடைசி...''

ஸ்கூட்டர் பாய்ந்தது.

கடைசி க்ராஸ் ரோட்டில் திரும்பியது. திரும்பிய அதே விநாடி - ஸ்கூட்டரின் வேகம் அதிர்ச்சியோடு குறைந்தது.

சத்தியமூர்த்தியின் பங்களா வாசலில் - போலீஸ் ஜீப்பும் - ஆம்புலன்ஸ் வேனும்

... தள்ளி ஒரு மார்ச்சுவரி வேனும் ... - பங்களாவின் உள்ளேயும் - ... ஏராளமான காக்கி ... பதட்டமான முகங்கள்.

9

... மாறிப் போன பரத்குமார் - ... நிற்பதற்கு முன்பாக கீழே குதித்து - ... ஓட எதிர்ப்பட்ட அந்த ... இன்ஸ்பெக்டர் அவனைத் தடுத்து ...

"... நீங்க...?"

"... ஸார்...நான் சத்தியமூர்த்தியோட ... இப்பத்தான் சென்னையிலிருந்து ... அண்ணனுக்கு என்ன ஸார் ..."

"உங்க பேர்தான் பரத்குமாரா...?"

"ஆமா..."

"... கூட வாங்க... எமோஷனல் ...ங்க..." - அடுத்த மாதம் பதினாலாம் ... ஆகப் போகும்... இன்ஸ்பெக்டர் ...ஸ்வரன் பரத்குமாரை கூட்டிக் ... உள்ளே போனார். பரத்குமாரும் ... பின்னால் ஜெயராமனும் ... கொண்டே உள்ளே போனார்கள். ...பொட்டின மாதிரியிருந்த படுக்கை ... வந்ததும் 'திடும்' என்று அதிர்ந்து ... நின்றார்கள்.

...லும், மெத்தையும் சின்னச் சின்ன ...களாய் சிதறியிருக்க் அவைகளில் ... - மூன்று திக்குகளை பார்த்தபடி - ...மூர்த்தி, கீதாஞ்சலி, மந்தாகினி

கிடந்தார்கள். மந்தாகினி ஏறக்குறைய ... ரொட்டி மாதிரி கருகிப் போயிருந்... கீதாஞ்சலியின் பாதி முகம் ... கொண்டு போயிருந்தது. நூற்றுக்கணக்... கழுகுகள் கொத்திக் குதறி எடுத்ததை... - சத்தியமூர்த்தி சின்னா பின்ன... தெரிந்தார்.

''ஸ... ஸார்...''

''ஒரு அரைமணி நேரத்துக்கு முன்... தான் இந்த சம்பவம் நடந்திருக்கு ... என்கிற டைனமைட் வஸ்து ஆக்ரோஷ... வெடிச்சிருக்கு... யாரோ வந்து ஜன்ன... வழியா வீசிட்டு போயிருக்காங்க...''

''அ... அவங்களைப் பிடிச்சிட்டீங்களா... இன்ஸ்பெக்டர்...?''

''போலீஸை தீவிரமா உ... விட்டிருக்கு... இன்னும் ஒரு மணி நேர... ஆளை அமுக்கிடுவோம்.... நீங்க இ... கொஞ்சம் வெளியே வர்றீங்களா பரத்... டைனமைட் டிடெக்டர்ஸ் வர்ற வரை... இந்த ரூம்ல இருக்கிற எதையும் - யா... டிஸ்டர்ப் பண்ணக் கூடாது... ப்ளீஸ் க...''

''அழுகிற அவனைக் கூட்டிக் கொண்... வெளியே வந்தார் இன்ஸ்பெக்டர் ... தீஸ்வரன். சப்-இன்ஸ்பெக்டர் ரா... எதிர்பட்டார்.

''என்ன ஸ்டெப்ஸ் எடுத்திருக்கீங்க... ராஜாராம்...''

''ஃபாரன்சிக் பார்சன்ஸ் இ... வந்துடுவாங்க ஸார்...''

''தென்...?''

''போலீஸ் டாக் இன்னொரு ... நிமிஷத்துல வந்துடும் ஸார்...''

''தென்...?''

''...பங்களாவுக்கு பின்பக்கம் இருக்கிற ...த்து மண்ணுல சம் ஃபூ பிரிண்ட்ஸ் ...ருக்கு ஸார்... அதை டிஸ்டார்ப் ...மே இருக்க - ஒரு காப்ஸை அங்கே ...ருக்கேன் ஸார்...''

''...க்கம் பக்கத்து வீடுகள்ல ...சீங்களா...?''

''...சாரிச்சேன் ஸார்... எல்லாருமே ...டைனமைட் வெடிச்ச சத்தம் கேட்டுத்தான் ...விழிச்சிருக்காங்க... இந்த சுவர்ணபுரி ...ட்ரீம் எண்ட் ஸார்... நேத்து ராத்திரி ...லைட்ஸை பர்ப்பஸா எரியவிடாமே ...பிருக்காங்க...''

''இந்த ஏரியா எலக்ட்ரீஷியன் யார்ன்னு ...ங்க... ஆளை மடக்கி லைட்ஸ் ...ததுக்கு என்ன காரணம்ன்னு கேளுங்க... ...சொல்ற காரணம் ரீசனபிளா இருந்தா ...ங்க... ஏதாவது மழுப்பினா ஸ்டேஷன் ...டு போயிருங்க... நான் வந்து ...கிறேன்...''

''...ஸார்...''

...சப்-இன்ஸ்பெக்டர் ராஜன் விறைப்பாகி ...நகர்ந்து - நகர்ந்தார்.

10

...பஸ்ஸை விட்டு இறங்கி - ...கொண்டிருந்த அந்த நேரத்தில் தன் ...நெருங்கியபோது - வீட்டின் வாசலில் ...டைய அம்மாக்காரி - சின்னதாய் ...ஒன்றை இழைத்துக் கொண்டிருந் ...வனைப் பார்த்ததும் மலர்ந்தாள்.

''ரெண்டு நாளா எனக்கும்... அ
வுக்கும் கண்ணே பூத்து போச்சு...
நாளைக்கு முன்னாடி வந்தா என்னவாம்...''

''பரீட்சை எழுத வேண்டாமா...?''

''சரி... சரி... உள்ளே... போ...
போட்டுட்டு வர்றேன்...''

''அக்கா இன்னும் எந்திரிக்கலையா...''

''ஏழரை மணிக்கு முன்னாடி
என்னிக்கு எந்திரிச்சிருக்கா...? இன்
மட்டும் எந்திரிக்கிறதுக்கு...?'' அம்
பொரும -

அட்சயா உள்ளே போனாள்.

அப்பா ருத்ரமூர்த்தி கட்டிலினின்று
எழுந்து உட்கார்ந்து - வாயில் சிகரெட்
பொருத்திக் கொண்டு தீப்பெட்டியைத்
கொண்டிருந்தார். அட்சயாவைப் பார்த்ததும்
சிகரெட்டை எடுத்து கையில்
கொண்டு - ''வாம்மா'' என்றார்.
வயதைத் தாண்டியிருந்த ருத்ரமூர்த்தி
வைரம் பாய்ந்த உடம்பு. சிலும்பின
கேசம். சிவப்பான சின்னக் கண்கள்.

''என்னம்மா... பஸ்ஸா...?'' ரயிலா...''

''ரயில்தான்...''

''அப்படி உட்காரம்மா...'' நாற்காலியை
காட்டினார் ருத்ரமூர்த்தி.

அட்சயா எதிரேயிருந்த நாற்காலியில்
உட்கார்ந்தாள். ''என்னப்பா...
விஷயம்...?'' எதுக்காக என்னை
புறப்பட்டு வரச்சொன்னீங்க...?''

''காரணம் இருக்கம்மா...!
காரணத்தைச் சொல்றதுக்கு முன்னாடி
உன்கிட்டே ஒரு கேள்வி கேட்கலாமா...?''

''குழப்பமாய் அப்பாவைப் பார்த்தாள்
அட்சயா.

அவர் கேட்டார்.

''உன்னை எதுக்காகம்மா சென்னை
அனுப்பியிருக்கேன்...?''

''படிக்கிறதுக்காக...''

''ஆனா... நீ படிக்கிற மாதிரி தெரியலை
யேம்மா...''

''அப்பா... நீங்க என்ன சொல்றீங்க...?''

''அந்தப் பையன் பேரென்னம்மா...?
பரத்குமாரா...?''

''அப்பா...''

''எல்லா விஷயமும் எனக்குத் தெரியும்மா.
சென்னையில இருக்கிற என்னோட ப்ரண்ட்
ஒருத்தன் உன்னைப் பத்தி அப்பப்போ... எழுதி
அனுப்பிச்சுட்டே இருப்பான்... உன்னோட
அபிப்ராயம் என்னம்மா...? தொடர்ந்து
படிக்கப் போறியா? இல்லேன்னா கல்யாணம்
பண்ணிக்கப் போறியா...?''

''அப்பா...!''

''உன்னோட அம்மாகிட்டே கூட இன்னும்
இந்த விஷயத்தை சொல்லலைம்மா... நீ சென்னை
யிலிருந்து வந்ததும் உன்னை கேட்டுகிட்டு...''

அட்சயா குறுக்கிட்டாள்.

''அப்பா... அந்த பரத்குமார் ரொம்பவும்
நல்லவர்... பப்ளிக் பிராசிகூட்டர் சத்திய
மூர்த்தியோட ப்ரதர்...''

''அதுவும் எனக்கு தெரியும்மா....
என்னோட சித்தப்பன் துரைராஜ் கேஸ்ல இந்த
சத்தியமூர்த்தி ரொம்பவும் தீவிரமாயிருக்கார்...
அவர் கேஸை நடத்தற விதத்தைப் பார்த்தா...
என்னோட சித்தப்பனுக்கு நிச்சயமா தூக்குதான்
கிடைக்கும் போலிருக்கு...'' நான் இப்பே
கேஸுக்கு செலவு பண்றதையே விட்டுட்
டேன்...''

''அவர்க்கு ஏதோ பதில் சொல்ல… அட்சயா முயன்ற விநாடி - கோலம் போட்… கொண்டிருந்த அம்மாக்காரி வேகவேகமா… உள்ளே வந்தாள்.

''என்னங்க...?''

இருவரும் அவளை ஏறிட்டார்கள்.

''என்ன...?'' ருத்ரமூர்த்தி நெற்றி… பரப்பை சுருக்கிக் கொண்டே கேட்டார்.

''அந்த சத்தியமூர்த்தி வக்கீலை… அவரோட குடும்பத்தையும் யாரோ குண்டு… வீசி கொன்னுட்டாங்களாம்... எதிர் வீட்டு… சுப்புராமன் ஷிப்ட் முடிஞ்சு வர்ற வழியில… பார்த்துட்டு வந்தானாம்...''

நெஞ்சில் கை வைத்து -

திக்கென்று அதிர்ந்து போய் எழுந்… அட்சயா.

11

சத்தியமூர்த்தியும் அவருடைய… குடும்பமும் போஸ்ட்மார்ட்டம், போலீஸ்… சம்பிரதாயங்களை முடித்துக் கொண்டு… பரத்குமாரின் கையினால் கொள்ளி வாங்கி… சாம்பலாகிப் போன இரண்டாவது நாள்… இன்ஸ்பெக்டர் ஜெகதீஸ்வரனை அந்த உயர… போலீஸ் அதிகாரி - இண்டர்காமில் கூப்பிட்டு… தன் அறைக்கு வரச் சொன்னார்.

விறைப்பாக நின்று நேர் பார்வை பார்த்த… ஜெகதீஸ்வரனிடம் - மேஜை மேலிருந்த… பேப்பர் வெயிட்டை உருட்டிக் கொண்டே… அந்த அதிகாரி கேட்டார்.

''…சத்தியமூர்த்தி விவகாரம் எப்படி …இருக்கு...?''

''ஒரு க்ளூவும் கிடைக்கலை ஸார்...''

''போலீஸ் டாக்ஸ்...?''

''ஸ்மெல் டிஸ்டர்ப் ஆயிருக்கு ஸார்... ஒரு … இடத்துக்கு மேலே டாக்ஸ் … வீட்டையே சுத்தி சுத்தி வந்தது...''

''வெடிச்ச குண்டு எந்த ஜாதி...?''

''ஜெல்லட் ஸார்...''

''பங்களாவுக்குப் பின்னாடி கிடைச்ச ஃபுட் …ன்ட் என்ன சொல்லுது...?''

''உருப்படியான தகவல் ஏதும் …க்கலை ஸார்...''

''மிஸ்டர் ஜெகதீஸ்வரன்...''

''எஸ் ஸார்...''

''கடைசியா ஒரு வார்த்தை சொன்னீங் …ளே... என்னது...?''

''உருப்படியான தகவல் ஏதும் …க்கலை...''

''இந்த கேஸை ஒரு வருஷம் நீங்க டீல் …ணினாலும் சரி... எந்தவிதமான உருப்படி …ன தகவலும் கிடைக்கப் போறதில்லை...''

''ஸார்...''

''எஸ்... இட் ஈஸ் ட்ரூ... இந்த சத்திய… …ர்த்தி கொலை விவகாரத்துல அரசியல் …ருந்திருக்கு. அரசியலில் இருக்கிற ஒரு …க்கியமான புள்ளி இதுல சம்பந்தப் …ட்டிருக்கிறார். ஸோ... இந்த கேஸ் நகரப் …போறதில்லை. நீங்களும் அதிகமா ஸ்ட்ரெயின் …ணிக்க வேண்டாம். ஏதாவது தடயம் …டைச்சா... அதை வெச்சுகிட்டு டீப்பா …காதீங்க... கேஸை பட்டும் படாமே …ண்டில் பண்ணுங்க...''

''நீதியும் தர்மமும் இப்படி[illegible] அல்ப ஆயுசுல செத்துப் போனா... இந்தி[illegible] வறுமைக்கோட்டுக்குக் கீழே போகாது...'' மனசுக்குள் எண்ணிய இன்ஸ்[illegible] ஜெகதீஸ்வரன் அந்த ஆத்திரத்தை வெளி[illegible] காட்டிக் கொள்ளாமல் - வெறுமனே[illegible] தலையாட்டி ''எஸ்'' என்றார்.

''இந்த கேஸ்ல எத்தனை [illegible] இன்வால்வ் பண்ணியிருக்கீங்க...?''

''சப்-இன்ஸ்பெக்டர் ராஜன்... [illegible] காப்ஸ்...''

''அவங்களைப் கூப்பிட்டு [illegible]டுங்க...''

''எஸ்... ஸார்...''

''அந்த துரைராஜோட கேஸ் கோர்ட்[illegible] எத்தனாம் தேதி வருது...?''

''வர்ற மாசம் அஞ்சாந்தேதி... ஸார்...''

''அந்த விசாரணையை யார் [illegible] பண்றாங்க...?''

''இன்ஸ்பெக்டர் பால்ராஜ்...''

''ஓ.கே... நான் சொன்னதெல்[illegible] ஞாபகமிருக்கட்டும்... மிஸ்டர் ஜெகதீ[illegible]வரன்... அடுத்த மாசம்தானே நீங்[illegible] ரிடையராகப் போறீங்க...?''

''ஆமா... ஸார்...''

''இருக்கிற கொஞ்ச நாள்ல வம்பை வி[illegible] கொடுத்து வாங்கிக்காதீங்க... மறு[illegible] சொல்றேன்... கேஸை மட்டும் பட்டும் ப[illegible] ஹேண்டில் பண்ணுங்க...''

''எஸ்... ஸார்...''

''யூ... மே... கோ...''

இன்ஸ்பெக்டர் ஜெகதீஸ்வரன் விறை[illegible]பாகி சல்யூட் ஒன்றை விநியோகித்து விட்[illegible] அறையை விட்டு அகன்றார்.

அவர் போனதுமே -

அந்த உயர்தர போலீஸ் அதிகாரி - [illegible] முன்னுக்கு கொண்டு வந்து கறுப்பு [illegible]ரின் ரிஸீவரை எடுத்துக் கொண்டு [illegible] தன் ஆட்காட்டி விரலினால் [illegible] சுழற்றினார்.

[illegible]முனையில் ரிங் போய் - ரிஸீவரை [illegible] எடுத்தார்கள்.

''ஹலோ...'' போலீஸ் அதிகாரி குரல் [illegible]தார்.

''...''

''வணக்கம் ஸார்...நான் காவல்துறை...''

''...''

''கேஸ்... இனிமே நகராது... சொல்லி [illegible] ஸார்...''

''...''

''நோ... நோ... எந்த தொந்தரவும் வராது...''

''...''

''துரைராஜ் விசாரணைதானே...? இன்ஸ்[illegible]டர் பால்ராஜை இன்னிக்கு கான்டாக்ட் [illegible] அதை ஒழுங்கு படுத்திடறேன் ஸார்... [illegible] வரப்போற பிராசிகூட்டர் [illegible]னை மட்டும் நீங்க பார்த்துப் [illegible]ளும்...''

''...''

''என்னோட பிரமோஷனையும் மனசுல [illegible]ருங்க ஸார்...'' - மேலும் ஒரு ஐந்து [illegible] பல்வரிசை பூராவும் தெரிய இளித்து [illegible] பேசிவிட்டு ரிஸீவரை வைத்தார். [illegible] பட்டையில் ஏகப்பட்ட கோடுகளை [illegible]ருந்த அந்த போலீஸ் அதிகாரி.

12

கந்தாஸ்ரமம் கோயில் படிக்கட் [illegible] மோவாய்களை தாங்கியபடி [illegible] திருந்தார்கள் பரத்குமாரும், அட்சயா [illegible] ஒருவார தாடி கருமை பரத்கு [illegible] மோவாயில் தெரிய - கண்களுக்கு [illegible] கனமான சோகம் கோட்டிங் அடித்தி [illegible] அந்த சாயந்தர வேளை இருட்டுக்கு [illegible] கொண்டிருக்க -

கோயிலில் கும்பல் சொற்பமாய் இ [illegible] கோயில் ஒலிபெருக்கி மெலிதான [illegible] கந்தர் சஷ்டியை படித்துக் கொண் [illegible] தூரத்தில் கஞ்சமலை ராபின் ப்ளூ நி [illegible] தெரிந்தது.

''பரத்...''

''ம்...''

''நீங்க இந்த ஒரு வாரத்துல [illegible] இளைச்சி போயிட்டீங்க...''

கையில் வைத்திருந்த டயரியின் [illegible] அட்டையை ஆட்காட்டி விரலால் [illegible] கொண்டிருந்த பரத்குமார் கண்ணீர் [illegible] கண்களோடு அவளை ஏறிட்டான். த [illegible] குரலில் சொன்னான்.

''எனக்கு எல்லா உணர்ச்சியுமே [illegible] போச்சு அட்சயா... இந்த ஒரு வாரமா [illegible] பசிச்சு சாப்பிடலை...ஒரு மணி நேர [illegible] சேர்ந்த மாதிரி தூங்கலை... என் [illegible] அண்ணனும், அண்ணியும், மந்தாகி [illegible] பிணங்களா சிதறிக் கிடந்த அந்த கா [illegible] மனசுல அப்படியே உறைஞ்சி போயி [illegible] என்னால் அதை ஜீரணிக்க மு [illegible]

[illegible] ணினவன் யாரு யாருன்னு மனசு [illegible] ஒரே இரைச்சலா இருக்கு...''

''[illegible] சீக்கிரமே கண்டுபிடிச்சுடு [illegible] பரத்...''

''[illegible] நாளா...எனக்கு அந்த [illegible] இல்லை அட்சயா...''

''[illegible] அப்படி சொல்றீங்க...?''

''[illegible] ஸோட நடவடிக்கைகள்ல லேசா [illegible] தெரியுது. கேஸை திசை திருப்ப [illegible] என் அண்ணனோட தொழில் [illegible] இந்த காரியத்தை பண்ணி [illegible] கூடும் என்கிற மாதிரி விசாரணை [illegible] ருக்கு... எனக்கு நல்லாவே [illegible] அண்ணனுக்கு அது மாதிரியான [illegible] எதிரிகள் கிடையாது...''

''[illegible] உண்மையை இன்ஸ்பெக்டர் [illegible] சொன்னீங்களா...?''

''[illegible] னேன்''

''[illegible] என்ன சொல்றார்...?''

''[illegible] ணையை ஒரே பக்கத்திலிருந்து [illegible] கூடாது. நாலா திசைகளிலிருந்து [illegible] யை செய்யணும். உங்க ப்ரதர் ஒரு [illegible] லாயர். அவர்க்கு பப்ளிக் பிராசி [illegible] பதவி கிடைச்சப்போ அதைப் பார்த்து [illegible] லாயர்ஸ் பொறாமை பட்டிருந்தாங்க. [illegible] ல யாராவது ஒருத்தர்கூட இந்தக் [illegible] பண்ணியிருக்கலாம்...ன்னு [illegible] போஸ்ட்மார்ட்டம் ரிப்போர்ட் பற்றி [illegible] கேள்வி கேட்டா மழுப்பலா பதில் [illegible] போலீஸ் இன்னும் ஒரு வாரத்துல [illegible] கேஸை கைகழுவி விட்டுருவாங்கன்னு [illegible] நினைக்கிறேன்.''

[illegible] முழங்காலைக் கட்டிக் கொண்டு [illegible] யை அதில் பதித்துக் கொண்டே

கேட்டாள். "போலீஸ் சொன்ன மாதிரி [illegible] ரீதியாகவும் உங்க அண்ணனுக்கு [illegible] இருக்கலாமில்லையா பரத்? [illegible] யோசிச்சுப் பாருங்க...."

"நோ... இட் ஷீட் பி கான்ட்... [illegible] இது என் அண்ணனோட டயரி... [illegible] டயரியில் பதினஞ்சு நாளைக்கு முன்னாடி [illegible] அண்ணன் எழுதியிருக்கிற வாசகங்களை [illegible] படிச்சுப் பார்த்தா நீ அந்த மாதிரி [illegible] மாட்டே..."

டயரியை அவளிடம் நீட்டி [illegible] பக்கத்தை எடுத்துக் கொடுத்தான் [illegible] அட்சயா பார்வையை அந்தப் பக்கத்[illegible] போட்டாள். கிறுக்கலான கையெழுத்[illegible] பக்கம் பூராவும் ஓடியிருந்தது.

"இன்று எனக்கு ஒரு துரதிர்ஷ்டமான [illegible] சட்டமும் சத்தியமும் மரணப் படுக்கை[illegible] விழ ஆரம்பித்திருக்கின்றன. நேர்மை[illegible] விலை நிர்ணயிக்கப்பட்டு - விற்பனை[illegible] தயாராக இருக்கிறது. பெற்ற தாயே [illegible] குழந்தைகளை கொல்லும் கொடுமை [illegible] நிகழ ஆரம்பித்திருக்கிறது. எது எதில் [illegible] முடியும். குற்றம் செய்தவன் தண்டனை[illegible] அனுபவிக்க வேண்டும். அவன் காப்பாற்[illegible] பட வேண்டும் என்று நினைத்தால் ஒவ்வொரு [illegible] ஊரிலும் கோர்ட் எதற்கு...? அதில் [illegible] வக்கீல்கள் எதற்கு? என்னிடம் ஒப்படை[illegible] பட்டிருக்கும் சில வழக்குகளை முடித்து[illegible] நான் என் உத்யோகத்தை ராஜினாமா [illegible] போகிறேன். இப்பேர்ப்பட்ட அரசாங்கத்[illegible] உழைப்பதைக் காட்டிலும் ஒரு மளிகைக் [illegible] வைப்பதே - உத்தமம்"

படித்துவிட்டு நிமிர்ந்தாள் அட்சயா.

"இப்ப... நீ என்ன சொல்றே... அட்சயா[illegible] அண்ணனைக் கொன்னது தொழில் [illegible] எதிரியா...?"

"இருக்க முடியாது பரத்... நிச்சயமா [illegible] முடியாது... அரசியல் ரீதியாகத்தான் [illegible] கொலைகள் நடந்திருக்கு..."

"அவங்க யார்ங்கிறதை போலீஸுக்கு [illegible] நான் கண்டுபிடிச்சு - அவங்களுக்கு [illegible]யை நான் தரப்போறேன் அட்சயா... [illegible]னோட விவகாரத்துல போலீஸை [illegible] பிரயோஜனமில்லை."

"உங்களாலே என்ன செய்ய முடியும் [illegible]...?"

"நான் மட்டும் இந்த வேலையில இறங்கப் [illegible]தில்லை... அட்சயா....! நீயும்தான்..."

"பரத்..."

"உன்கிட்ட தனியா சில விஷயங்களை [illegible]ம்ன்னுதான் இந்தக் கோயிலுக்கு [illegible]டு வந்தேன்..."

"என்கிட்ட பேசப் போறீங்களா...?"

"ஆமா..."

"என்ன பேசப் போறீங்க?"

"துரைராஜ் உன்னுடைய சித்தப்பா [illegible]...?"

"ஆமா..."

"துரைராஜ் தியாகேசரை எதுக்காக [illegible] செஞ்சார்ன்னு உனக்குத் தெரியுமா அட்சயா?"

"தெரியும்... சித்தப்பா விரும்பின ஒரு [illegible]ணை அந்த தியாகேசர் தன்னோட [illegible] ஹவுஸ்ல வெச்சு கெடுத்துட்டாராம்... [illegible] தான் அந்தக் கொலை..."

"துரைராஜ் உங்க வீட்டுக்கு அடிக்கடி வருவாரா...?"

"அடிக்கடி வரமாட்டார்... என்னிக்காவது [illegible] நாள்தான் வருவார்... அப்படி வந்தாலும்

எங்க அப்பாகிட்டே அவர் பேசமாட்டார்... அம்மாகிட்டே மட்டும் பேசிட்டு போயிடு வார்...''

''ஏன் அதுமாதிரி...?''

''துரைராஜோட போக்கு அப்பாவுக்கு பிடிக்காது. கட்சியில செல்வாக்கா இருக்கிற ஒரு பேர்வழிகிட்ட போய் ஒட்டிக்குவார். அவர் கூடவே சுத்திகிட்டு நாளைத் தள்ளற ஆள் அவர். அவர் பேச்செடுத்தாலே அப்பா திட்டுவார்...''

''அவர்க்கு கல்யாணமாயிருச்சா...?''

''இந்த தேதிக்கு அவர்க்கு வயசு நாற்பது. ஆனா கல்யாணம் பண்ணிக்கலை...''

''ஏன்...?''

''வேண்டாம்னு சொல்லிட்டார்.''

''சரி... துரைராஜ் மேலே உங்கப்பாவுக்கு வெறுப்புதானே...?''

''ஆமா...''

''துரைராஜ் அந்த தியாகேசரைக் கொலை பண்ணியிருப்பான்னு நம்பறாரா...?''

''நம்பறார்...''

''பின்னே... ஏன்... துரைராஜை தண்டனை யிலிருந்து காப்பாத்தணும்னுங்கிறதுக்காக வக்கீல் வெச்சு பணத்தை செலவழிச் சிட்டிருக்கார் உங்க அப்பா...?''

''என்ன இருந்தாலும் தம்பி யில்லையா...?''

''அட்சயா...! நான் ஒரு விஷயம் சொன்னா உனக்கு அதிர்ச்சியா இருக்கும்...''

''என்ன...?'' முகம் மாறினாள் அட்சயா.

''உங்கப்பாவுக்கு நிதி வசதி எப்படி...?''

''ரொம்பவும் புவர்... மழையில்லாமே ரெண்டு வருஷமா விவசாயத்துல வருமானமே கிடையாது. மூணு மாசத்துக் கொருதரம் காலேஜ் பீஸ் கட்ட பத்து தரம் லெட்டர் எழுதினாத்தான் பணமே அனுப்புவார்...''

''நிதி நிலைமையில அவ்வளவு மோசமா இருக்கிற உங்கப்பா...துரைராஜுக்காக வாதாடற வக்கீலுக்கு ரூபாயைக் கொண்டு போய் கொடுத்து - எப்படியாவது என் தம்பியைக் காப்பாத்துங்கன்னு சொல்லி யிருக்கார்.''

''நிஜமாவா...?''

''நூறு பர்செண்ட் நிஜம்.''

''உங்களுக்கு யார் சொன்னாங்க...?''

''ரொம்பவும் நம்பிக்கையான ஒருத்தர்...''

''யார்னு... என்கிட்ட சொல்ல மாட்டீங்களா... பரத்...?''

''அண்ணனோட டியரஸ்ட் ப்ரண்ட் ஒருத்தர்... அவரும் லாயர்தான்... அவர் ஆதாரம் இல்லாமே சொல்லமாட்டார்.''

''நீங்க சொல்றதைப் பார்த்தா... அப்பா மேலே உங்களுக்கு சந்தேகம் அப்படித் தானே...?''

''நான் அப்படிச் சொல்லலை அட்சயா... உங்கப்பாவுக்கும் உங்க சித்தப்பாவுக்கும் டேர்ம்ஸ் சரியில்லைன்னு நீதானே சொன்னே... ஆனா உங்கப்பா... இன்னிக்கு துரைராஜுக்கு ஆயிரக்கணக்கா செலவு பண்றார்... எப்படீன்னு நீ யோசிச்சியா...?''

அட்சயா யோசனையில் விழுந்தாள்.

பரத்குமார் மறுபடியும் ஏதோ சொல்வதற் காக வாயைத் திறந்த விநாடி - பின்பக்கம் அந்தக் குரல் கேட்டது. பெண் குரல்.

''ஸார்...''

பரத்குமார் திரும்பினான்.

அந்தப் பெண் நின்றிருந்தாள். [illegible] பெண். முகத்தில் கொஞ்சம் ஏழ்மை [illegible] அடித்தது. பளிச்சென்ற நிறத்தில் [illegible]

''நீங்க... பிராசிகூட்டர் ஸாரோட [illegible] தானே...?''

''ஆமா...'' என்று சொன்ன [illegible] எழுந்து அவளருகே வந்தான். ''நீங்க [illegible]''

''எம் பேர் சுகந்தி ஸார்... சாரதா [illegible] பி.ஏ. படிச்சிட்டிருக்கேன்... [illegible] படிப்புக்கான செலவு பூராவையும் [illegible] கூட்டர் ஸார் தான் ஏத்திட்டிருந்தார். [illegible] இந்த கந்தாஸ் மரத்துக்கு வர்ற [illegible] உடையாபட்டின்னு ஒரு ஊர் இருக்கு. [illegible] மெயின் ரோட்டிலேயே எங்க வீடு [illegible] ஸார்...''

பரத்குமார் மௌனமாய் [illegible] பார்க்க -

அவள் தொடர்ந்தாள். ''பிராசி[illegible] ஸார்க்கு இப்படியொரு முடிவு வரும்[illegible] நினைச்சே பார்க்கலை ஸார்...''

''அண்ணனை நீங்க கடைசியா [illegible] பார்த்தீங்க...?''

''பதினைஞ்சி நாளைக்கு [illegible] வீட்டுக்கே போயிருந்தேன். நான் போன [illegible] - வாசல்ல போலீஸ் ஜீப் நின்னுட்டிருந்த[illegible]''

''போலீஸ் ஜீப்பா...?''

''ஆமா ஸார்... உள்ளே யார் [illegible] கன்னு நான் ஜன்னல் வழியா [illegible] பார்த்தேன். இன்ஸ்பெக்டரும், [illegible] ஸாரும் உங்க ப்ரதரோட [illegible] பேசிட்டிருந்தாங்க.''

[illegible] பேசிட்டிருந்தாங்கன்னு சொல்ல [illegible]?''

''[illegible] பேச்சுக்குரலை நான் கேட்கலை [illegible] உங்க ப்ரதரோட குரலைத்தான் கேட்டேன். [illegible] கோபமா பேசிட்டிருந்தார்...''

''[illegible]கோபமாவா...?''

''ஆமா... ஸார்...''

''[illegible] பேசினார்...?''

''[illegible]எஸ்.பி. ஸார்... காக்கி யூனிபார்மை [illegible]டுகிட்டு இப்படியெல்லாம் பேச [illegible]ளுக்கு ஒரு மாதிரியா இல்லை...? [illegible]த்திலிருந்து வர்ற அண்டர் க்ரௌண்ட் [illegible]களுக்கு நாம மதிப்பு கொடுத்தா சட்டம் [illegible] க்ரௌண்ட்க்கு போயிடும் ஸார்...! - [illegible] வார்த்தைகளைத்தான் பிராசிகூட்டர் ஸார் [illegible] ஜன்னல்கிட்ட போகும்போது சொல்லிட் [illegible].''

[illegible]த்குமார் திரும்பி தன்னருகே [illegible]ருந்த - அட்சயாவைப் பார்த்தான். [illegible] லேசான பதட்டத்தோடு - அந்தப் [illegible] சுகந்தியை ஏறிட்டாள்.

''[illegible]ராசிகூட்டர் ஸார் வேற என்ன [illegible]...?''

''நான் அதற்கப்புறம்... அங்கே நிற்கலை. [illegible]டேன்... ஏதோ முக்கியமான விஷயம் [illegible]போ... நாம ஏன் உள்ளே போகணும்ங் [illegible]லிங்க்ல திரும்பிட்டேன்...''

''[illegible]ராசிகூட்டர் கூட பேசிட்டிருந்தது யார் [illegible] சொன்னீங்க...?''

''இன்ஸ்பெக்டரும்.. டி.எஸ்.பி.யும்...''

''அவங்க ரெண்டு பேரையும் உங்களுக்கு [illegible]டியே தெரியுமா...?''

''தெரியும் ஸார்... பார்த்திருக்கேன்...''

13

மறுநாள் காலை பத்து மணி. [illegible] மிதமான சூட்டில் இருந்த டீயை [illegible] உறிஞ்சி வயிற்றுக்கு அனுப்பி[illegible] காலியான சாஸரை கீழே வைத்தார் டி.[illegible] ராஜசேகரன். கான்ஸ்டபிள் உள்ளே [illegible] விறைத்து சொன்னார்.

''பிராசிகூட்டரோட ப்ரதர் உங்க[illegible] பார்க்கிறதுக்காக வந்திருக்கார் ஸார்... உ[illegible] அனுப்பட்டுமா...?''

ராஜசேகரன் புருவங்களில் ஆச்[illegible] பட்டார்.

''என்னைப் பார்க்கிறதுக்கா....?''

''ஆமா... ஸார்...''

''என்ன விஷயம்ன்னு கேட்டியா...?''

''இல்ல ஸார்...''

''சரி... வரச் சொல்லு...''

கான்ஸ்டபிள் விறைப்பு தளர்ந்து ந[illegible] போன சில விநாடிகளுக்குப் பிறகு - பரத்கு[illegible] உள்ளே வந்தான். ''குட்மார்னிங் ஸார்...''

''குட்மார்னிங்... வாங்க... மிஸ்டர் [illegible] குமார்...'' சொல்லிக் கொண்டே எதிரே[illegible] நாற்காலியைக் காட்டினார்.

பரத்குமார் உட்கார்ந்தான்.

''கேஸ் எவ்வளவு தூரம் [illegible] ஆகியிருக்குன்னு தெரிஞ்சுக்க வந்[illegible] ஸார்...''

''ப்ச்'' என்றார் டி.எஸ்.பி. மேஜை[illegible] மேலிருந்த சிகரெட் பாக்கெட்டை எடுத்து

[illegible]சிகரெட்டை உருவி உதட்டில் பொருத்திக் [illegible]டார். லைட்டரைத் தேடிக் கொண்டே [illegible] வாயோட சொன்னார்.

''கேஸ்... ஏஸ் இட் ஈஸ் அசையாமே [illegible]யே இருக்கு. இந்த கேஸ்ல எதுவுமே [illegible]லை...''

''டி.எஸ்.பி. ஸார்... நான் ஒரு சந்தேகத்தை [illegible]மா...?''

''ம்... கேளுங்க...''

லைட்டரைக் கண்டுபிடித்து - க்ளிக்கி - [illegible]ரெட்டின் முன்னுச்சியை பொசுக்கிக் [illegible]டே தலையாட்டினார் டி.எஸ்.பி.

''பிராசிகூட்டரோட உயிர்க்கு ஆபத்து [illegible]க்குன்னு உங்களுக்கு முன்னாடியே [illegible]மா ஸார்...?''

''தெரியும்... தெரிஞ்சுதானே... [illegible]ரிடிக்கு காப்ஸ் போட்டேன்...?''

''காப்ஸ் செக்யூரிடிக்கு இருக்கும்போதே... [illegible]க்குள்ளே டைனமைட் எப்படி ஸார் [illegible]ச்சது...?''

''யாரோ ஜன்னல் பக்கமா வீசிட்டு [illegible]பிருக்காங்க...''

''செக்யூரிட்டிக்கு வந்த கான்ஸ்டபிள் [illegible]லையெல்லாம் மூடி வெக்க [illegible]டாமா ஸார்?'' - என்று கேட்ட பரத் [illegible] - சிகரெட்டை உறிஞ்சிக் கொண்டே [illegible] பார்வை பார்த்தார் டி.எஸ்.பி.

''பிராசிகூட்டர்க்கு கான்ஸ்டபிள் [illegible]ளவோ வார்ன் பண்ணியிருக்காங்க. [illegible] பிரதர் அலட்சியமா இருந்திருக்கார்.''

''இந்தக் கொலைகள் எதனாலே [illegible]திருக்கும்ன்னு நீங்க நினைக்கறீங்க [illegible].பி... ஸார்...?''

''ஏதாவது முன் விரோதம், பொறாமை...''

''நான் அப்படி நினைக்கலை ஸார்...''

''பின்னே...?''

''ஏதாவது அண்டர் க்ரௌண்ட் நியூஸா இருக்கலாமோன்னு எம் மனசுக்குள்ளே ஒரு எண்ணம் ஸார்...'' பரத்குமார் சொல்ல... வாய்க்கு கொண்டு போன சிகரெட் பாதி யிலேயே நின்றது.

''என்ன சொன்னீங்க...? அண்டர் க்ரௌண்ட் நியூஸா...?''

''ஆமா... ஸார்...''

''எனக்குப் புரியலையே...?''

''மேலிடத்திலிருந்து வர்ற நியூஸ்களுக்கு பேருதான் அண்டர் க்ரௌண்ட் நியூஸ் ஸார்... அப்படி ஏதாவது ஒரு நியூஸ் வந்து - அந்த நியூஸுக்கு என்னோட ப்ரதர் உரிய மரியாதையை தராததினாலே... அவர்க்கு இந்த நிலைமை வந்திருக்குமா ஸார்...?''

டி.எஸ்.பி. ராஜசேகரன் பாதி சிகரெட்டை ஆஷ்ட்ரேயில் இட்டு - ஆத்திரமாய் தேய்த்தார். என்ன ஒரு முட்டாள்தனமான இமேஜி னேஷன்...?''

''இது இமேஜினேஷன் இல்லை ஸார்... நடந்த உண்மை...''

''நடந்த உண்மையா...? வாட் டு யூ ஸே...?''

''நீங்களும் இன்ஸ்பெக்டர் பால்ராஜும் - பதினைஞ்சு நாட்களுக்கு முன்னால் என்னோட ப்ரதரை வீட்ல வெச்சி மீட் பண்ணி யிருக்கீங்க... ஸார்... உண்டா... இல்லையா...?''

''ஆமா... சந்திச்சு பேசினோம்...''

அந்த சமயத்துலதான் அந்த அண்டர் க்ரௌண்ட் நியூஸ் அடிபட்டிருக்கு...''

''உங்களுக்கு இந்த ராங் மேஸேஜைக் கொடுத்தது யாரு...''

''சம் எக்ஸுன்னு வெச்சுக்கோங்களேன்... நியூஸ் உண்மையா... இல்லையான்னு மட்டும் எனக்குத் தெரியணும்...''

''யூ... ஆர் ராங்க் மிஸ்டர் பரத்குமார்... அந்த மாதிரி நியூஸ் எதுவும் வரவில்லை. அதைப்பத்தி உங்க ப்ரதர்கிட்ட பேசவும் இல்லை... அந்த எக்ஸ் பொய் சொல்லி இருக்காங்க.... உங்க ப்ரதர் கிட்டே பேசின தெல்லாம் இதுதான். 'உங்களை யாரோ ரெண்டு பேர் மிரட்டினதா சொன்னீங்க... கேஸை தொடர்ந்து நடத்தறதாயிருந்தா நீங்க நடத்துங்க... இல்லேன்னா வேற பிராசி கூட்டரை வெச்சு கேஸை நடத்தி முடிச்சுடலாம்ன்னு நான் சொன்னேன்...' அதுக்கு உங்க ப்ரதர் கேக்கலை... என்னோட சட்ட வாழ்க்கையில நான் எத்தனையோ மிரட்டல்களைப் பார்த்தவன்... இதுக்கெல்லாம் பயப்படமாட்டேன்.... ஒரு அண்டர் க்ரௌண்ட் பேர்வழிக்கு பயந்துகிட்டு கேஸை நடத்தாமே விட்டா - காக்கி யூனிபார்ம் போட்ட உங்களுக்கும் அது கேவலம்.... இந்த கறுப்பு அங்கியைப் போட்டிட்டிருக்கிற எனக்கும் கேவலம்ன்னு சொன்னார்.''

பரத்குமார் உதட்டைக் கடித்துக் கொண்டு அவரையேப் பார்க்க - டி.எஸ்.பி.கேட்டார். என்ன பார்க்கறீங்க பரத்குமார்...?''

''அந்த எக்ஸ் சொன்னதுக்கும் - நீங்க இப்ப சொன்னதுக்கும் நிறைய முரண்பாடு இருக்கு டி.எஸ்.பி... ஸார்...''

''யார் அந்த எக்ஸுன்னு சொல்லுங்க ளேன். நேரிடையாவே விசாரிப்போம்...''

''ஸாரி... ஸார்... நான் அதைச் சொல்ல விரும்பலை... அந்த 'எக்ஸ்' சொன்னது

சரியோ... தப்போ...? அந்தப் பேச்சை
விட்டுடலாம்... ப்ரதரோட விவகாரத்து
வருவோம்... இந்த கொலைகளு
பின்னாடி ஏதாவது அரசியல் இருக்கு
ஸார்...?''

''நான் அப்படி நினைக்கலை...''

''பின்னே எப்படி நினைக்கறீங்க...?''

''சொந்த வாழ்க்கையில
மூர்த்திக்கு எதிரிகள் இருக்கவே முடியா
என்ன? அவர் அட்டெண்ட் பண்ணின
கேஸுமே ஜெயிச்சிருக்கு... பெரும்பாலு
குற்றம் சாட்டப்பட்டவங்களுக்கு
தண்டனை கிடைச்சிருக்கு...
தண்டனையாலே பாதிக்கப்பட்டவங்க
குடும்பம் இவர் பேர்ல கோபமா இருந்திரு
லாம்...''

''நான் அப்படி நினைக்கலை ஸார்...''

''பின்னே...?''

''அந்த துரைராஜ் கேஸ்ல
ஆஜராவதை விரும்பாத யாரோ ஒரு முக்கிய
புள்ளி இந்தக் கொலைகளுக்கு கார
மாயிருந்திருக்கலாம்... அமைச்சர்
ராஜ்கிட்டே மனு கொடுத்தது - அந்த
கட்சியைச் சேர்ந்த சில பேர்க்கு கோபத்தை
உண்டாக்கியிருக்கலாம்... அவங்கள்ல
யாராவது ஒருத்தர் இந்தக் காரியத்தை
பண்ணியிருக்கலாமே...?'' ''அதையும் நாங்க
விசாரிச்சுட்டு வர்றோம்...''

''மொதல் ரெண்டு நாள் போலீஸ்
காட்டின சுறுசுறுப்பு... கடந்த நாலைஞ்சு
நாளா இல்ல ஸார்...''

''இன்பர்மேஷன்ஸ் கேதர் பண்ணிட்டிரு
கோம்...''

''கொலையாளியை கண்டுபிடிக்க நா
உதவலாமா ஸார்...?''

''தாராளமா...''

''இன்னிக்கு புதன் கிழமை ஸார்... அடுத்த புதன் கிழமைக்குள்ளே கொலையாளியை பிடிச்சு உங்க முன்னாடி கொண்டு வந்து நிறுத்தறேன் ஸார்...''

நாற்காலியைத் தள்ளிக் கொண்டு விருட்டென்று எழுந்தான் பரத்குமார்.

14

அட்சயாவுக்கு சட்டென்று விழிப்பு தட்டியது. கதவின் தாழ்ப்பாள் வாசல்புறக் கதவில் 'பளக்' என்று விலகும் சத்தம். யாரோ தொண்டையைச் செருமும் சத்தம். தொடர்ந்து குழப்பமான பேச்சொலி.

கட்டிலினின்றும் எழுந்து உட்கார்ந்து இருட்டில் பார்வையை உன்னிப்பாக்கி மேஜையின் மேலிருந்த டைம்பீஸைப் பார்த்தாள். நேரம் 1.05. 'இந்த நேரத்திற்கு நம் வீட்டிற்கு யார் வருகிறார்கள்...?' யோசித்துக் கொண்டே மெதுவாய் நடந்து போய் அறை ஜன்னலைத் திறந்து ஹாலை எட்டிப் பார்த்தாள்.

ஹாலின் அறை இருட்டில் - அப்பாவும் - இன்னொருத்தரும் தெரிந்தார்கள். நாற்காலி களில் உட்கார்ந்திருந்தார்கள். அம்மா சுவர்க்கு சாய்ந்து நின்றிருந்தாள்.

வந்தவர் மெதுவான குரலில் கேட்டுக் கொண்டிருந்தார். ''சென்னையிலிருந்து உங்க மக வந்திருக்கா போலிருக்கு...''

''ஆமாங்க...''

''பொண்ணோட பேரென்ன...?''

"அட்சயா...'

"என்ன படிக்குது...?"

"பி.எஸ்ஸி..."

"படிப்பு முடிஞ்சதும் சொல்லுங்க... ஏதாவது ஒரு வாரியத்துல உத்யோகம் வாங்கி குடுத்துடலாம்... பொண்ணு இப்போ தூங்கிட்டு தானே இருக்கா...?"

"ஆமா..."

"முழிச்சுக்கப் போறா... போய் பார்த்துட்டு வந்துருங்க... அப்படியே பெரிய பொண்ணையும் பார்த்துட்டு வந்துருங்க..."

"பெரிய பொண்ணு... அவ தாய்மாமன் ஊருக்கு திருவிழா பார்க்க போயிருக்கா... நாளைக்குத்தான் வருவா..." சொல்லிக் கொண்டே அம்மா தன்னுடைய அறையை நோக்கி வரவும் - அட்சயா ஓடிப்போய் - கட்டிலில் விழுந்து - போர்வையை எடுத்து போர்த்துக் கொண்டு ஒருக்களித்து படுத்தாள்.

அம்மா கதவைத் திறப்பது தெரிந்தது.

லேசாய் கதவைத் தட்டிப் பார்த்தாள்.

அட்சயா அசையாமல் மௌனம் காட்டினாள். அம்மா கதவை வெறுமனே மூடிக் கொண்டு ஹாலுக்கு மறுபடியும் போனாள்.

"அட்சயா... அசந்து போய் தூங்கறா..." அம்மா சொல்லிக் கொண்டிருக்கும்போதே அட்சயா மறுபடியும் கட்டிலை விட்டு எழுந்து ஜன்னலுக்கு வந்து - காதுக்கு கூர்மையை கொடுத்திருந்தாள்.

"சொல்ல வேண்டிய விஷயத்தை அஞ்சு நிமிஷத்துல சொல்லிட்டு போயிடறேன் ருத்ரமூர்த்தி. பிராசிகூட்டர் சத்தியமூர்த்தியை நான் 'ஹதம்' பண்ணிட்டதாலே - அடுத்த

விசாரணைக்கு வேற ஒரு பிராசிகூட்டர் வருவார்... அநேகமா மதுரை டிஸ்ட்ரிக்ட் பிராசிகூட்டரா இருக்கலாம்."

அவர் பேசப் பேச ருத்ரமூர்த்தி குறுக்கிட்டார்.

"ஸார்... நான் சொல்றேன்னு தப்பா நினைச்சுக்காதீங்க... ஒரு நல்ல மனுஷனான பிராசிகூட்டர் சத்தியமூர்த்தியோட குடும்பத்தை கொன்னது கொஞ்சம்கூட சரியில்ல ஸார்... என்னோட தம்பி துரைராஜெல்லாம் இந்த உலகத்துல வாழறதுக்கே லாயக்கில்லாதவன்... நீங்க அவனை எதுக்காக தண்டனையிலிருந்து காப்பாத்த விரும்பறீங்கன்னு தெரியலை..."

"அவன் விடுதலையாகி வந்தப்புறம் நான் காரணத்தைச் சொல்றேன் ருத்ரமூர்த்தி... அதுவரைக்கும் அவசரப்பட்டாமே இரு...கேஸை நான் நடத்தினா சந்தேகம் வரும்ன்னு நினைச்சு தான் உன்னை நடத்தச் சொல்லியிருக்கேன்... நீ துரைராஜுக்கு அண்ணன். கேஸை நடத்தினா தம்பியைக் காப்பாத்தறதுக்காக கேஸை நடத்தறதா சொல்லுவாங்க..."

"எம் பொண்ணு அட்சயாவுக்கு எம்மேல சந்தேகம் வந்திருக்கு ஸார்..."

"சந்தேகமா... என்ன சந்தேகம்...?"

"சித்தப்பாவுக்கும் உனக்கும்தான் என்னிக்குமே ஆகாதே...! சித்தப்பா பகிரங்கமாவே எல்லோர்க்கும் தெரியும்படியா கொலையை பண்ணியிருக்கார்... அவரை அப்பா நீ காப்பாத்த நினைக்கிறேன்னு கேட்கிறா.... கேஸை நடத்த நிறைய பணம் செலவாகுமே... அந்த அளவுக்கு உன்கிட்ட ஏதுன்னு கேட்கிறா... நான் என்ன பதிலைச் சொல்லட்டும்...! ஸார்...? நீங்க பணம் தார்றதா சொல்ல முடியுமா...?"

''இனிமே கேஸ் சீக்கிரமா முடிஞ்சுடும்... ரெண்டு சாட்சிகளை புதுசா 'செட்டப்' பண்ணியிருக்கேன்... அடுத்த விசாரணையில நம்ம வக்கீல் கான்க்ரீட் ப்ரூப்போட அரசாங்க தரப்பு சாட்சிகளை பிச்சு உதறப் போறார். நீங்க எனக்கு செய்ய வேண்டிய உதவியெல்லாம் ஒண்ணே ஒண்ணுதான்.''

''சொல்லுங்க...''

''இந்த கேஸ்ல உங்களையும் ஒரு சாட்சியா போடணும்னு வக்கீல் சொல்றார். செத்துப் போன பிராசிகூட்டர் சத்தியமூர்த்தி துரைராஜை ஒரு 'லோபர்'ன்னு 'எஸ்டாப்ளிஷ்' பண்ணியிருக்கார். அதை மொதல்ல உடைக்கணும். நீங்க கோர்ட்டுக்கு வந்து என் தம்பி ஒழுக்கமான வாழ்க்கையை நடத்திகிட்டு என்கூடத்தான் இருந்தான்னு நீங்க சொன்னா அந்த 'லோபர்' பாயிண்ட் அடிபட்டு போயிடும்...''

''என்னை பொய் சொல்லச் சொல்றீங்க...?''

''வேற வழி...? இந்தாங்க... இந்த பணத்தை வெச்சுக்குங்க...! கேஸுக்கு வேண்டிய செலவை பண்ணுங்க... பணம் வேணும்ன்னா நம்ம பங்களாவுக்கு 'போன்' பண்ணுங்க... நான் நம்ம ஆள் மூலமாவோ... இல்லேன்னா நானோ... பணத்தை கொண்டு வந்து தர்றேன்...''

''வேண்டாங்க... நீங்க போன வாரம் குடுத்த பணமே இன்னும் மிச்சமிருக்கு... துரைராஜுக்காக நீங்க இவ்வளவு பணம் செலவு பண்ணறதைப் பார்த்தா எனக்கு ஆச்சர்யமாயிருக்கு. அவன் உங்களுக்கு ஒரு பி.ஏ.மாதிரி இருந்தான். அவ்வளவுதான்... அவனுக்காகப் போய்...''

கையமர்த்தினார் அவர்.

''உங்களுக்கு துரைராஜ் வேண்டாதவனா இருக்கலாம்... எனக்கு அவன் வேணும்... செஷன்ஸ் கோர்ட்ல அவன் தூக்குத் தண்டனையிலிருந்து தப்பிச்சாலே போதும்.... ஹைகோட்டல - சுப்ரீம் கோர்ட்ல - தண்டனையே இல்லாமே - அவனை வெளியே கொண்டாந்துருவேன்...''

''பிராசிகூட்டர் கொலை வழக்கில... என்னை சம்பந்தப்படுத்திடாதீங்க ஸார்... நான் ரெண்டு பொண்ணுகளை வெச்சிட்டிருக்கிறவன்.'

''அதுக்கும் உங்களுக்கும் ஸ்தான சம்பந்தமே கிடையாது... போதுமா...? ருத்ரமூர்த்தி நீங்க இந்த கேஸை மாத்திரம் நடத்துங்க போதும்...''

ருத்ரமூர்த்தி தலையாட்ட - அவர் எழுந்தார். ''நான் புறப்படறேன்... என்னோட போன் நெம்பர் உங்களுக்கு ஞாபகமிருக்கா இல்லையா...?''

''இருக்கு.. மறந்துடக் கூடாதேங்கிறதுக்காக டெய்லி ஷீட் காலண்டர்கு பின்னாடியும் எழுதி வெச்சிருக்கேன்...''

''குட்... நான் வரட்டுமா...?''

''ம்... காரை எங்கே... நிறுத்தியிருக்கீங்க...?''

''தெரு முனையில... ஆலமரத்துக்கு கீழே...'' சொல்லிக் கொண்டே அவர் வாசலை நோக்கிப் போனார். அவர்க்கு முன்பாக போய் கதவைத் திறந்து விட்டார் ருத்ரமூர்த்தி. அம்மா நாற்காலியின் மேலிருந்த பணக்கட்டுகளை எடுத்துக் கொண்டு பீரோவை நோக்கி போனாள்.

வந்தவரை வழியனுப்பிவிட்டு - உள்ளே நுழைந்த ருத்ரமூர்த்தி மனைவியிடம் படபட

வென்று வெடித்தார். ''தானா வந்து காலை சுத்திகிட்ட இந்த பாம்புகிட்டயிருந்து எப்படி தப்பிக்கிறதுன்னு தெரியலை வேதம்...! அந்த பாழாப் போனவனுக்காக இவன் ஏன் இப்படி செலவு பண்றான்...? அவனால ஒத்தைக்காசு யார்க்கும் பிரயோசனமில்லை...! அந்த தறுதலையைக் காப்பாத்தறதுக்காக இவன் எதுக்காக சுப்ரீம் கோர்ட் வரைக்கும் போகணும்...? ஒண்ணுமே பிடிபட மாட்டேங்குது...''

''அந்த ஆளை இனிமே வீட்டுக்கு வரச் சொல்லாதீங்க... நீங்களே அவர் வீட்டுக்கு போய் என்ன ஏதுன்னு கேட்டுட்டு வந்துருங்க...''

''வீட்டுக்கு வர்றவன் ஒரு சாதாரண பேர் வழியா இருந்தா... அப்படி 'பட்'ன்னு சொல்லிடலாம் வேதம்... இவன் ஊர்ல ஒரு முக்கியமான புள்ளி. அரசியல் பலம் நிறைய இருக்கு... இவன் பேச்சுக்கு போலீஸ் டிபார்ட் மெண்ட்ல ஒரு மதிப்பு இருக்கு. இவனை நாம பகைச்சிட்டோம்ன்னா நம்ம குடும்பமே நாறிப் போகிற மாதிரி பண்ணிடுவான்... அவனுக்கு ஒத்துழைக்கிற மாதிரி பாவ்லா பண்ணிகிட்டே - துரைராஜோட கேஸ் முடிஞ்சதும் கழண்டுக்க வேண்டியதுதான்...''

''இந்த வக்கீல் குடும்பத்தை நாசம் பண்ணின இவனெல்லாம் உருப்படு வானா...?'' வேதம் பொருமிக் கொண்டே பீரோவைச் சாத்தினாள்.

இருவரும் ஹாலின் இடது கோடி யிலிருந்து தங்களுடைய அறையை நோக்கிப் போனார்கள். ஹால் வெளிச்சம் கண்ணை மூடிக் கொண்டு இருட்டுக்கு வந்தது.

அட்சயா நெற்றியில் அரும்பின வியர்வையோடு - கட்டிலில் வந்து உட்கார்ந்தாள். 'வந்த ஆசாமி யார்...?'

'டெய்லி ஷீட் காலண்டர்க்குப் பின்னால் வந்த ஆசாமியின் டெலிபோன் நெம்பரை குறித்து வைத்திருப்பதாக அப்பா சொன் னாரே... நெம்பரைக் குறித்துக் கொண்டு - டெலிபோன் எக்சேஞ்சில் கேட்டால் ஆசாமி யார் என்பதை சொல்லி விடுவார்கள்.'

'நெம்பரைப் போய் பார்க்கலாமா...?'

'இப்போது வேண்டாம்...'

'அம்மாவும் அப்பாவும் தூங்கின பிறகு - ஹாலுக்குப் போகலாம்...' யோசித்துக் கொண்டே கொட்ட கொட்ட விழித்தபடி படுக்கையில் சாய்ந்திருந்தாள் அட்சய.

நிமிஷ பனிக்கட்டிகள் உருக ஆரம் பித்தது.

ஹால் கடிகாரம் இரண்டு மணி அடித்த போது - கட்டிலினின்றும் எழுந்தாள் அட்சயா.

மெல்ல நடந்து போய் அறைக்கதவைத் திறந்தாள்.

ஹாலை எட்டிப் பார்த்தாள்.

ஹாலில் - இருட்டும் 'வெறிச்' என்ற அமைதி மட்டுமே விரவிக் கிடந்தது. கதவை சத்தம் வராமல் இன்னும் அகலத் திறந்து கொண்டு ஹாலுக்குள் நுழைந்தாள்.

சத்தம் எழுப்பாமல் மெதுவாய் நடந்து போய் - சுவிட்ச் போர்டுக்கு கீழே - தெரிந்த டெய்லி ஷீட் காலண்டரை நோக்கிப் போனாள். பழனி முருகன் அபயகரத்தைக் காட்டி 'ஓம்' என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்க - காலண்டரின் பின்பக்கத்தை திருப்பினாள்.

இருட்டில் எதுவும் தெரிய மறுத்தது. காலண்டரைக் கழற்றி ஜீரோவாட்ஸ் விளக்கு வெளிச்சத்துக்கு கீழே கொண்டு வந்தாள். பல்லி விழும் பலனுக்கு நேர் மேலே -

பால்பாயிண்ட் பேனாவால் கிறுக்கப்பட்ட அந்த எண்கள் பளிச்சென்று தெரிந்தது.

84-6124.

எண்களை மனசுக்குள் எழுதிக் கொண்டாள் அட்சயா.

15

மறுநாள் காலை. ஆறு மணி அட்சயாவைப் பார்த்து வேதம் ஆச்சர்யப் பட்டாள்.

"என்னடி இவ்வளவு சீக்கிரத்து எந்திரிச்சு... குளிச்சு...பட்டுப்புடவையும் அதுவுமா கிளம்பிட்டே...?"

"ஒரு கல்யாணம்..." - கண்ணாடியைப் பார்த்து குங்குமப் பொட்டைத் திருத்திக் கொண்டே சொன்னாள்.

"கல்யாணமா...? யார்க்கு...?"

"எனக்கு தெரிஞ்ச ப்ரண்ட்டோட அக்காவுக்கு..."

"நேத்தைக்கு ராத்திரி நீ சொல்லவே யில்லையே..."

"மறந்துட்டேன்...விடியற்காலையிலதான் ஞாபகம் வந்தது..."

"கல்யாணம் எங்கே...?"

"அம்மாபேட்டை கல்யாண மண்டபத்துல..." யோசித்து வைத்திருந்த பொய்களை தட்டுத் தடங்கல் இல்லாமல் - திணறல் இல்லாமல் அவிழ்த்து விட்டாள்.

"இந்நேரத்துக்கே போகணுமா...?"

"முகூர்த்தம் இப்பத்தானே வெச்சிருக்காங்க..."

"ஏண்டி...என்னமோ மாதிரி... பட்டும்... படாமே... பேசறே...? உனக்கு என்னாச்சு...?" வேதம் அவள் அருகே வந்து முகத்தைப் பார்த்தாள்.

"எனக்கு ஒண்ணும் ஆகலை... நல்லாத்தானே இருக்கேன்..." கண்ணாடியைவிட்டு நகர்ந்து வாசலுக்கு வந்து கால்களில் செலிப்பரை நுழைத்துக் கொண்டாள்.

"நான் வர்றேன்... தூங்கி எழுந்ததும் அப்பாகிட்டே சொல்லிடு..."

"போய்ட்டு எத்தனை மணிக்கு வருவே...?"

"பத்து மணியாயிடும்..."

வீட்டை விட்டு வெளியே வந்தாள் அட்சயா. எதிர் வீடுகளிலும் - பக்கத்து வீடுகளிலும் சாணி தெளிப்புகள் - கோலம் போடல்கள் நிகழ்ந்து கொண்டிருக்க - மெயின் ரோட்டுக்கு வந்து - ஆட்டோ ஸ்டாண்டில் நின்றிருந்த ஆட்டோக்களில் ஒன்றை பேரம் பேசி ஏறிக் கொண்டாள்.

"சுவர்ணபுரியில எங்கேம்மா போகணும்?"

"எக்ஸ்டன்ஷன்ல லாஸ்ட் க்ராஸ்..."

ஆட்டோ விடியற்காலையின் ஜில்லிப்பான காற்றை சீவிக் கொண்டு பறந்தது. சேலம் நகரின் மிகக் குறுகலான தெருக்கள் - அந்த நேரத்திற்கு வெறிச்சிட்டு கிடக்க - ஆட்டோ சுதந்திரமாய் சீறியது. சுத்தமாய் இருபது நிமிஷ ஆட்டோ பயணம்.

சுவர்ணபுரி எக்ஸ்டன்ஷன் பனிப்புகையோடு வந்தது.

லாஸ்ட் க்ராஸ் ரோட்டின் - கடைசியில் இருந்த சத்தியமூர்த்தியின் வீட்டு முன்னால் ஆட்டோ நின்றபோது - நேரம் சரியாய் 6.30.

போர்டிகோவின் வராந்தாவில் - கூடை நாற்காலியைப் போட்டு அன்றைய தினசரி நாளிதழோடு சாய்ந்திருந்த பரத்குமார் - ஆட்டோவிலிருந்து இறங்கிக் கொண்டிருந்த அட்சயாவைப் பார்த்ததும் ஆச்சர்யமாய் எழுந்தான். அவளை நோக்கி வந்தான்.

''என்ன அட்சயா... காலங்கார்த்தலே வந்திருக்கே...?''

சார்ஜைக் கொடுத்து - ஆட்டோவை அனுப்பிவிட்டு - ஒரு புன்னகையோடு பரத்குமாரை ஏறிட்டாள் அட்சயா. ''உள்ளே வாங்க... பரத்... சொல்றேன்.''

அவளைக் கூட்டிக் கொண்டு உள்ளே போனான்.

''என்ன பட்டுப்புடவையெல்லாம் அமர்க்களமாயிருக்கு... எங்கேயாவது கல்யாணத்துக்கு போயிட்டு வர்றியா அட்சயா...?''

''நோ... நோ... இது வேஷம்...''

''வேஷமா...?''

''ஆமா... உள்ளே வாங்க சொல்றேன்...'' வரவேற்பறைக்குள் உள்ளே நுழைந்து பக்கத்து பக்கத்து இருக்கைகளில் சாய்ந்து கொண்டார்கள். அட்சயா மெதுவான குரலில் சொன்னாள்.

''பரத்! உங்க ப்ரதரோட பேமலியை நாசம் பண்ணினவனை ட்ரேஸ் அவுட் பண்ணிட்டேன். நேத்து ராத்திரி என் வீட்டுக்கே வந்தான்.''

''திடுக்'கென்று நிமிர்ந்து உட்கார்ந்தான் பரத்குமார்.

''என்ன அவன் உன் வீட்டுக்கு வந்தானா...?''

''எஸ்...''

''யாரவன்...?''

''அவன் யார்ன்னு எனக்கு அடையாளம் தெரியலை... பரத்... நேத்து ராத்திரி ஒரு மணி இருக்கும்... ஏதோ சத்தம் கேட்டு கண் முழிச்சேன்'' - என்று ஆரம்பித்து எல்லா விஷயங்களையும் சொன்னாள், அட்சயா.

மோவாயைத் தாங்கி கண்கள் சிவக்க - கேட்டுக் கொண்டிருந்த பரத்குமார் ''அந்த டெலிபோன் நெம்பர் என்ன?'' என்றான்.

''எய்ட் ஃபோர் - சிக்ஸ் ஒன் த்ரி ஃபோர்...''

''சேலம் டெலிபோன் நெம்பர் இப்படி இருக்காதே... பைவ் டிஜிட்ஸ் சேர்ந்த மாதிரி தானே வரும். எய்ட் ஃபோர்க்கு அப்புறம் ஜபன் இருந்ததா...?''

''ஆமா...''

''அப்படீன்னா அந்த எய்ட் ஃபோர் ஒரு கோட் நெம்பர்... ஏதாவது ஒரு ஊருக்கு அந்த கோட் நெம்பரை டெலிபோன்ல கொடுத்திருப்பாங்க... பின்னாடி இருக்கிற அந்த சிக்ஸ் ஒன் த்ரி ஃபோர் பார்ட்டியோட நெம்பர்... ஆள் யார்ன்னு இப்போ சுலபமா கண்டுபிடிச்சுடலாம்.''

''எப்படி கண்டு பிடிப்பீங்க பரத்... டெலிபோன் டைரக்டரியைப் பார்த்தா...?'' அட்சயா ஆர்வமாய் கேட்டாள்.

''நோ...நோ... அது கஷ்டம்... டெலிபோன் எக்சேஞ்ச்ல கேட்டா நிமிஷ நேரத்துல எந்த ஊரு... ஆசாமி யார்ன்னு சுலபமா தெரிஞ்சுடும்...'

அருகேயிருந்த டெலிபோனின் ரிஸீவரை எடுத்து - எக்சேஞ்சுக்கு டயலைத் திருப்பினான் பரத்குமார்.

எக்சேஞ்ச் பெண் உடனே லைனில் கிடைத்தாள்.

''குட்மார்னிங்... திஸ் ஈஸ் இன்... மேஷன்..''

''மேடம்... நாங்க போலீஸ்... ஒரு டெலிபோன் நெம்பர் கிடைச்சிருக்கு... அது எந்த ஊரு... பார்ட்டி யாருன்னு தெரியணும்... குட் யூ... ஹெல்ப் மீ...?''

''நெம்பர் என்ன...?''

''எய்ட் ஃபோர் ஐபன். சிக்ஸ் ஒன் த்ரீ ஃபோர்...''

''ப்ளீஸ் பீ இன் த லைன் ஸார்...''

பரத்குமார் வலது கையில் ரிஸீவரைப் பிடித்துக் கொண்டு - இடது கை நகங்களைக் கடித்து துப்பினான். நிமிஷ நேரத்திற்கு பிறகு - அந்த பெண்ணின் குரல் வழிந்தது.

''ஸார்.. அந்த டெலிபோன் நெம்பர் அட்ரஸ்... சொல்றேன்... நோட் பண்ணிக்கிறீங்களா... அழகியநம்பி, எக்ஸ் எம்.பி. செங்காட்டூர்.''

''செங்காட்டூரா...? அது எங்கே யிருக்கு...?''

''நாமக்கல் ரோட்ல - இங்கிருந்து முப்பதாவது கிலோ மீட்டர்ல அந்த கிராமம் இருக்கு ஸார்... எக்ஸ் எம்.பி. அழகிய நம்பியோட போன் நெம்பர் அது...?''

''தேங்க்யூ... மேடம்...''

ரிஸீவரைத் தட்டென்று வைத்தான் பரத்குமார். அட்சயாவிடம் திரும்பினான். ''உன்னோட வீட்டுக்கு வந்த ஆள் போன் அழகியநம்பியாம்... எக்ஸ் எம்.பி... ஊர் செங்காட்டூர்...''

''ஆளை போய் அமுக்கிடலாமா... பரத்?''

''இப்பவே...இந்த நிமிஷமே...'' எழுந்து உள்ளே போய் பரபரவென்று டிரஸ்ஸை

மாட்டிக் கொண்டு - கார் சாவியை எடுத்துக் கொண்டு வெளியே வந்தான்.

''எதுல போறோம்...காரா...?''

''ஆமா... அண்ணன் இறந்த நாள்லே யிருந்து இன்னும் காரை வெளியே எடுக்கவே இல்லை... அண்ணனை கொன்ற ஆசாமியை பார்க்க - அவரோட கார்லேயே போறோம்...''

வெளியே வந்தார்கள்.

வீட்டைப் பூட்டிக் கொண்டு - கார் ஷெட்டிற்கு போய் - காரை எடுத்து காம் பௌண்ட் கேட்டை விர்ர்ரென்று தாண்டி னார்கள்.

''அந்த அழகியநம்பி துரைராஜை எதுக்காக காப்பாத்த நினைக்கிறான்? யோசிச்சியா அட்சயா...?'' ஆக்ஸிலேட்டரை அழுத்திக் கொண்டே கேட்டான் பரத்குமார்.

''யோசிச்சேன் பரத்... ஆனா எனக்கு எதுவுமே பிடிபடலை...''

''அந்த துரைராஜ் கிட்டயிருந்து எதையாவது தெரிஞ்சுக்க விரும்பறானா... அழகியநம்பி? இவனோட சீக்ரெட்ஸ் ஏதாவது அவன் கிட்ட மாட்டியிருக்குமா...?''

''சம்திங்க் ஈஸ் தேர்...''

காரல் குகையைத் தாண்டி - கோயமுத்தூர் போகும் ரோட்டை வெட்டிக் கொண்டு - நாமக்கல் போகும் ரோட்டில் பாய்ந்தது.

''என்னோட அப்பா - அம்மா மேல எந்த தப்பும் இல்லை பரத். அவங்களை நீங்க தப்பா நினைச்சுடாதீங்க...''

''நோ... நோ... நான் தப்பா நினைக்க மாட்டேன்.... அதிகாரத்துக்கும் துஷ்பிர யோகத்திற்கும் பணிஞ்சு போனவங்களைப் பத்தி பேச ஒண்ணுமேயில்லை...தே... ஆர் ஹார்ம்லெஸ்...''

''இந்த அழகியநம்பியை நாம எப்ப
அப்ரோச் பண்ணலாம்...? எடுத்த எடு
பிலேயே விஷயத்தை சொன்னா... ஆ
அலர்ட் ஆயிடுவான்... தப்பிக்க வ
பார்ப்பான்... மேலிடத்துக்கு விஷயத்
கொண்டு போவான்...''

''பேசாமே போலீஸுக்கு போயிட்டா...''

''இங்கேயிருக்கிற போலீஸ் அ
அழகியநம்பிக்கு விசுவாசமா இருக்கலா
நான் சென்னை போய் - போலீஸ் - ஹை
அஃபிஷியல்ஸுக்கு விஷயத்தை கன்
பண்ணி - ஸ்டெப்ஸ் எடுக்கலாம்னு இரு
கேன்... நீ என்ன நினைக்கிறே அட்சயா...?''

''சி.எம். நல்லவர்... அவர்க்கு கூட நீ
டெலிகிராம் தரலாம்.... ஒரு பப்ளிக் பிர
கூட்டரோட மரணம் சாதாரண வி
மில்லை.''

கார் மல்லூரைத் தாண்டி -

ராசிபுரம் பிரிவு அருகே வந்தபோது -

ரோட்டோரமாய் அந்த கும்பல் தெரிந்த
ஒரு போலீஸ் ஜீப் நின்றிருந்தது. எதி
நின்றிருந்த வாகனங்கள் நின்று நின்று வ
கொண்டிருந்தது.

''என்னாச்சு...?''

தலையை வெளியே நீட்டிப் பார்த்தா
அட்சயா.

''லாரிக்காரன் எவனாவது கவுந்திரு
பான்...''

''லாரி கவுந்த மாதிரி தெரியலையே
பரத்... ரோட்டோரமா ஒரு கார் நிக்குது
அவ்வளவுதான்.''

எதிரே வந்து கொண்டிருந்த லாரி
போவதற்காக - காரை நிறுத்தினான் பர
ஜன்னலுக்கு வெளியே தலையை நீட்டி -

கும்பலிலிருந்து தனியாய் பிரிந்து வந்து கொண்டிருந்த ஒருத்தனை கையசைத்து கூப்பிட்டான்.

''அங்கே... எனப்பா... ஆக்ஸிடெண்டா...?''

''இல்ல ஸார் யாரோ ஒருத்தரை கத்தியாலே குத்தி கொன்னிருக்காங்க...''

''செத்தது யாரு...?''

''கொஞ்சம் வயசான ஆளு ஸார்... பேரு... என்னவோ நம்பின்னு சொன்னாங்க... முன்னாள் எம்.பியா இருந்தவராம்...''

சரேலென்று கண்களில் அதிர்ந்து - போன; பரத்குமாரும், அட்சயாவும் ஒருத்தரை யொருத்தர் பார்த்துக் கொண்டார்கள்.

காரை ஓரமாய் ஒதுக்கி நிறுத்தினார்கள். இறங்கினார்கள்.

16

அந்த அம்பாசிடர் காரைச் சுற்றிலும் ஆர்வமான முகங்கள் அலைமோதிக் கொண்டிருக்க - அவைகளின் நடுவே கிடைத்த இடைவெளியில் காருக்கள் எட்டிப் பார்த்தார்கள் பரத்குமாரும் அட்சயாவும்.

காரின் ஸ்டீரியங் மேல் அழகியநம்பியின் பாதி முகம் திருப்பி போட்ட மாதிரி கிடந்தது. முதுகின் மையத்தில் ஒரு கம்பி சொருகி நின்றிருக்க - ரத்தம் அதன் அடிவாரத்தில் உறைந்து போய் சின்னதாய் ஒரு குளம் கட்டியிருந்தது. திருப்பப்பட்ட முகத்தில் கண்கள் பிரதானமாய் நிலைத்துப் போய் - பல்வரிசை ஏறுக்கு மாறாய் கிட்டியிருந்தது.

சப்-இன்ஸ்பெக்டர் ஒருவர் யாரையோ விசாரித்துக் கொண்டிருந்தார். "மொதல் மொதல்ல பார்த்தப்ப ரோட்ல வேற யாரும் இல்லியா...?"

"இல்ல ஸார்..."

"நீ அவ்வளவு விடிகாலையில எதுக்காக இந்தப் பக்கம் வந்தே...?"

"நான் மில்லு வேலைக்கு போயிட்டிருந் தேன்."

"எல்லோரும் அந்தப் பக்கமா ஒதுங்கி போங்க.... காரை யாரும் தொடாதீங்க... கார் மேல உங்க ரேகை இருந்தா... போலீஸ் உங்களை பிடிச்சுகிட்டு போயிடும்..." கான்ஸ்டபிள் ஒருவர் கும்பலை விரட்டிக் கொண்டிருந்தார்.

பரத்குமாரும் அட்சயாவும் காருக்குத் திரும்பினார்கள். முன் இருக்கையில் உட்கார்ந் தார்கள். பரத்குமார் காரைக் கிளப்பாமல் நெற்றியைப் பிடித்துக் கொண்டான்.

"போலீஸ் கைக்கு சிக்கறதுக்கு முன்னாடி... வேற யார் கையிலோ... மாஜி எம்.பி. மாட்டிக்கிட்டு நடுரோட்டுல உயிரை விட்டிருக்கிறார்..."

"இவனுக்கு இவ்வளவு சீக்கிரம் இந்த முடிவு வந்திருக்கக் கூடாது பரத்... போலீஸ் கையில மாட்டி - இவனோட வண்டவாள மெல்லாம் வெளியே வந்து பேப்பர்ல பத்தி பத்தியா சிரிச்சிருக்கணும்."

"இப்ப என்ன செய்யலாம் அட்சயா?"

"என்னோட வீட்டுக்கு போலாம்."

"உங்க வீட்டுக்கா எதுக்கு...?"

"எங்கப்பாவைப் பார்த்து இந்த விஷயத்தை சொல்லணும்..."

"நான் கண்டிப்பா வரணுமா...?"

"வரணும்... நம்ம ரெண்டு பேர்க்கும் இருக்கிற தொடர்பு அப்பாவுக்கும் அம்மாவுக்கு தெரியும்... அவங்களை என்னிக்காவது ஒரு நாள் சந்திக்கத்தான் போறீங்க... அந்த சந்தர்ப்பத்தைப் இப்போ பயன்படுத்திக் கோங்களேன்."

"உங்கப்பா கோபப்பட்டுட மாட்டாரே...?"

"நோ..."

"கான்ஸ்டபிள் ஒருவர் கத்தினார். "ஸார்! யார்... ஸார் அங்கே காரை நிறுத்தியிருக் கிறது... எடுங்க... மார்ச்சுவரி வேன் வர்ற நேரம்..."

காரை கிளப்பினான் பரத்குமார்.

காரை அட்சயாவின் வீட்டு வாசலருகே நிறுத்தினான் பரத்குமார். அட்சயா முன்னதாக இறங்கி உள்ளே போக - சமையலறை யிலிருந்து அம்மாக்காரி வேதம் வெளிப் பட்டாள். மகளைப் பார்த்து 'என்னடி கல்யாணம் முடிஞ்சு பத்து மணிக்குத்தான் வருவேன்னு சொல்லிட்டு போனே... எட்டு மணிக்குள்ளே... வந்து..." என்ற சொல்லிக் கொண்டே போனவள் - வாசற்படியில் ஏறிக் கொண்டிருந்த பரத்குமாரைப் பார்த்ததும் முகம் மாறினாள்.

"அட்சயா... யாரோ வர்றாங்க..."

"அவர் என்கூடத்தாம்மா வந்தார்..."

"யார் அவர்...?"

"உங்க மாப்பிள்ளை..."

“மாப்பிள்ளையா... என்னடி உளர்றே...?”

“நான் உளறலை... அப்பா...எங்கே...?”

“தூங்கிட்டிருக்கார்...”

“இன்னுமா தூங்கிட்டிருக்கார்... கொஞ்சம் எழுப்பி விடம்மா... வாங்க பரத் ப்ளீஸ் உட்காருங்க...” ஹாலில் இருந்த சோபாவைக் காட்ட பரத்குமார் தயக்கமாய் அதில் உட்கார்ந்தான்.

வேதம் அடுத்த அறைக்குள் நுழைந்து - தூங்கிக் கொண்டிருந்த கணவனை எழுப்பிக் கொண்டு வந்தாள்.

இடுப்பு வேஷ்டியை இறுகக் கட்டிக் கொண்டு - தூக்கக் கலக்கத்தோடு எழுந்து வந்த ருத்ரமூர்த்தி முகம் நிறைய குழப்பத்தை வாங்கிக் கொண்டு - பரத்குமாருக்கு எதிரே வந்து உட்கார்ந்தார். வேதம் சோபாவுக்குப் பின்னால் இருட்டு நிற முகத்தோடு நிற்க - அட்சயா சொன்னாள்.

“அப்பா... இவர்தான் பரத்குமார்... பிராசிகூட்டர் சத்தியமூர்த்தியோட தம்பி... நான் சென்னைல படிக்காமே ஊரைச் சுத்திட்டிருந்தது இவர்கூடத்தான்.”

ருத்ரமூர்த்தி கோபமாய் நிமிர - அட்சயா புன்னகைத்தாள். “நான் சொல்றதை முழுசா கேட்டுட்டு கோப்படுங்க அப்பா... இன்னிக்கு காலைல நானும் இவரும் ஒருத்தரை பார்த்துட்டு வர்றதுக்காக கிளம்பினோம். அவர் வேறு யாருமில்லை. நேத்து ராத்திரி சரியா ஒரு மணிக்கு நம்ம வீட்டுக்கு வந்தாரே ஒருத்தர் - அவரைப் பார்க்கத்தான்.”

ருத்ரமூர்த்தியும் வேதமும் ஸ்பஷ்டமாய் அதிர்ந்து ஒருத்தரையொருத்தர் பார்த்துக் கொண்டார்கள். அட்சயா தொடர்ந்தாள்.

“இப்பவெல்லாம் எனக்கு ராத்திரியில ஒரு சின்ன சத்தம் கேட்டாலும் முழிப்பு வந்துடு

நப்பா... நேத்தைக்கு ராத்திரி ஒரு மணிக்கும் அப்படித்தான்... மாஜி எம்.பி. அழகியநம்பி திருட்டுத்தனமா நம்ம வீட்டுக்குள்ளே நுழைஞ்ச விநாடி எனக்கு முழிப்பு வந்துடுச்சு...”

“அ...அ...அப்புறம்...?”

பதட்டமாய் குறுக்கிட்டாள் அம்மாக்காரி வேதம்.

“அப்புறமென்ன... அவர் பேசினது; நீங்க பேசினது... அவர் பணம் குடுத்தது. நீங்க வாங்கி உள்ளே வெச்சது...எல்லாமே வெட்ட வெளிச்சமாயிடுச்சு.”

“அ...ட்...ச...யா...”

ருத்ரமூர்த்தி தளர்ந்து போய் கூப்பிட்டார்.

“என்னப்பா...”

“அந்த வக்கீல் குடும்பத்தை... நாசம் பண்ணினது அந்த அழகிய நம்பித்தான்மா... எங்களுக்கு அதில் சம்பந்தமேயில்லை... துரைராஜோட கேஸை நடத்தச் சொல்லி பணம் குடுத்தான்... வேண்டாம்ன்னு சொன்னா அவனால நம்ம குடும்பத்துக்கு ஆபத்து வரும்ன்னு பயந்துதான் பணத்தை வாங்கிகிட்டேன்...”

“அந்த ஆளுக்காக இனிமே நீங்க பயப்பட வேண்டியதில்லை அப்பா...” அட்சயா புன்னகையோடு சொல்ல - நிமிர்ந்தார் ருத்ரமூர்த்தி.

“நீ என்னம்மா சொல்றே...?”

“நேத்தைக்கு ராத்திரி இங்கே வந்துட்டு போன அழகியநம்பியை மல்லூர்க்கு பக்கத்துல - கார்ல வெச்சு யாரோ கொலை பண்ணியிருக்காங்க... அந்த ஸ்பாட்ல இருந்துதான் இப்போ வர்றோம்... முதுகுல இரும்புக் கம்பியைச் சொருகி ரொம்பவும்

கொடூரமான முறையில் கொலை பண்ணி யிருக்காங்க... அந்தப் புண்ணியமான காரியத்தை பண்ணின ஆசாமி யார்ன்னு எங்களுக்கு தெரியலை... ஒரு வேளை உங்களுக்கு தெரிஞ்சிருக்கலாம்ன்னு பரத் சொன்னார்... உங்களுக்குத் தெரியுமாப்பா...?"

"அந்த அழகியநம்பியைப் பத்தி எனக்கு ஒண்ணுமே தெரியாது அட்சயா. துரைராஜ் தண்டனையிலிருந்து தப்பி வெளியே வரணும்.. கேஸை அவன் நடத்தினா... மத்தவங்க அவன் மேல சந்தேகப் படுவாங்கன்னு நினைச்சு... பணத்தைக் கொடுத்து என்னை கேஸை நடத்தச் சொன்னான்... திடீர் திடீர்ன்னு நடுராத்திரியில வீட்டுக்கு வருவான்... கேஸைப் பத்தி ஏதாவது சொல்லிட்டு - பணத்தக் குடுத்துட்டு போவான்... அவனைப் பத்தி வேற ஒண்ணும் எனக்குத் தெரியாது..."

பரத்குமார் கசப்பான ஒரு புன்னகையோடு உட்கார்ந்தவன் எழுந்தான்.

"அட்சயா...! நான் கிளம்பறேன்.. உங்கப்பா அழகியநம்பி விஷயத்துல ரொம்பவும் குழம்பிப் போயிருக்கார்... அவர்கிட்ட எது கேட்டாலும் இப்போ சரியான பதில் வராது... இந்த கொலை அமளி யெல்லாம் ஓயட்டும்... பின்னாடி பார்த்துக்க லாம்..."

"தம்பி... ஒரு நிமிஷம்..."

ருத்ரமூர்த்தி கூப்பிட்டார்.

பரத்குமார் நின்றான். என்ன என்பதுபோல் அவரைப் பார்த்தான். "இந்த கொலை விஷயமா போலீஸ் என்னை தேடிட்டு வரமாட்டாங்களா தம்பி."

"உங்க ரெண்டு பேருக்குமிடையே இருக்கிற தொடர்பு வெளியே யாருக்காவது தெரியுமா?"

"அதைப்பத்தி எனக்குத் தெரியலை தம்பி..."

"வெளியே யார்க்காவது தெரிஞ்சிருந்தா. விஷயம் எப்படியும் போலீஸுக்கு போயிடும்... விஷயம் போலீஸுக்குப் போனா... அவங்க நிச்சயம் உங்களைத் தேடிட்டு வருவாங்க..."

ருத்ரமூர்த்தியும், வேதமும் முகம் வெளிறிப் போக - பரத்குமார் எல்லோரிடமும் விடைபெற்றுக் கொண்டு வெளியே வந்து - காரில் பரவினான்.

"நான் வரேன் அட்சயா... அழகிய நம்பிக்கு கிடைச்ச தண்டனை மனசுக்கு சந்தோஷமாயிருந்தாலும் அந்த தண்டனையை நான் கொடுத்திருக்கக் கூடாதான்னு கொஞ்சம் வருத்தமாயிருக்கு... அவன் என் கைக்கு மட்டும் கிடைச்சிருந்தான்னா.... மில்லி மீட்டர் மில்லி மீட்டரா அவனை வெட்டி - அணு அணுவா கொன்னிருப்பேன். ராஸ்கல் என்கிட்டயிருந்து தப்பிச்சுட்டான்."

"மனசை அலட்டிக்காமே நீங்க புறப் படுங்க பரத்... சாயந்தரமா நான் வந்து உங்களை பார்க்கிறேன்..." அட்சயா சொல்ல கார் கிளம்பியது.

"கார் மறையும் வரை - பார்த்துக் கொண்டிருந்த - அட்சயா பிறகு உள்ளே வந்தாள்.

ருத்ரமூர்த்தி இன்னமும் திக்பிரமையடித்த நிலையிலேயே உட்கார்ந்திருந்தார். அவரை நெருங்கினாள் அட்சயா.

"அப்பா..."

"என்னம்மா...?"

"கொஞ்சம் எந்திரிச்சு நிக்கறீங்களா...?"

ருத்ரமூர்த்தி புரியாமல் எழுந்து நின்றார்.

அட்சயா அவருடைய வேஷ்டியின் கீழ்ப்பகுதியைச் சுட்டிக் காட்டினாள். "வேஷ்டியில் அந்த ரத்தக்கறை எப்படி வந்ததுன்னு சொல்ல முடியுமாப்பா...?"

ருத்ரமூர்த்தி சட்டென்று குனிந்து பார்த்தார்.

வேஷ்டியின் கீழ்போர்ஷன் மடிப்புக்குள் - நான்கைந்து ரத்தத்துளிகள் ஒழுங்கில்லாத வடிவங்களில் உறைந்து போய் தெரிந்தது.

18

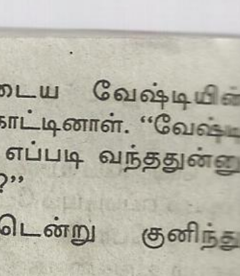

அழகியநம்பியை காருக்குள்ளிருந்து வெளியே எடுத்து - ரோட்டோரத்தில் பரத்தி ஒரு பழைய பேப்பரால் மூடியிருந்தார்கள். கார் நின்றிருந்த இடத்தை சாக்பீஸ் கோடுகளால் சிறைப்படுத்தியிருந்தார்கள். 'அமரர் ஊர்தி' என்று இடுப்பில் பெயர் பொறித்திருந்த மார்ச்சுவரி வேன் ஒதுங்கி நிற்க இன்ஸ்பெக்டர் ஜெகதீஸ்வரன் - இந்த சப்-இன்ஸ்பெக்டர் கையசைத்து கூப்பிட்டார்.

அவர் ஓடி வந்தார்.

"ஸ்ரீதர்..."

"ஸார்..."

"பாடியை வெளியே எடுத்ததும் காரை செக் பண்ணீங்களா...?"

"இன்னும் இல்ல ஸார்..."

"ஏன்...?"

"பாடியை செக் பண்ணீங்களா...?"

"பண்ணினேன் ஸார்... ஏழு நூறு ரூபாய் நோட்டும், ஒரு பெட்ரோல் பங்க் பில்லும் இருந்தது ஸார்..."

"வேறே...?"

"வேறே எதுவுமில்லே ஸார்..."

"சரி... நீங்க பாடியை போஸ்ட்மார்ட்டம் அனுப்ப ஏற்பாடு பண்ணுங்க... நான் காரை அலசிப் பார்த்துடறேன்... டிராபிக்குக்கு இடைஞ்சலா இருக்கிற கும்பலை அடிச்சு விரட்டுங்க... பாடியை பார்க்க கட்சிக் காரங்களை அலவ் பண்ணாதீங்க..."

"எஸ்... ஸார்..."

சப்-இன்ஸ்பெக்டர் ஸ்ரீதர் நகர - இன்ஸ்பெக்டர் ஜெகதீஸ்வரன் காரை நோக்கிப் போனார். மெதுவாய் காரை ஒரு தரம் சுற்றி வந்து - காரின் பின்பக்கத் கதவைத் திறந்தார். உள்ளே தலையை மட்டும் நீட்டி - எட்டிப் பார்த்தார். சீட் சுத்தமாய் தெரிந்தது. காருக்குள் உடம்பை நுழைத்து சீட்களுக்கடியில் குனிந்து பார்த்தார். சிக்லெட் தாள்கள், காய்ந்து போன மல்லிகைச் சரம், ஒரு காலி சிகரெட் பாக்கெட், சீட்டின் இடுக்குகளில் கைகளை நுழைத்து - தேடிவிட்டு - முன் சீட்டிற்கு வந்தார் ஜெகதீஸ்வரன். முன்புற கண்ணாடியிலும் - டாஷ் போர்டிலும் ரத்தம் சிதறிப்போய் உறைந்திருந்தது. பார்வையை உன்னிப்பாக்கி - சீட்டுக்கு கீழும் - சீட்டுக்கு அடியிலும் பார்த்தார்.

ஏறக்குறைய மூன்று நிமிஷங்கள். முகம் நிறைய பிரகாசத்தோடு - காரை விட்டு வெளியே வந்தார் ஜெகதீஸ்வரன். அழகிய நம்பி மார்ச்சவரி வேனுக்குள் சிரமமாய் ஏறிக் கொண்டிருக்க - வேனைச் சுற்றிலும் நின்றிருந்த கும்பல் முண்டியடித்தக் கொண்டு - கம்பி வலையின் உள்ளே எட்டிப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தது. அந்த நெடுஞ்சாலையின் இரண்டு பக்க போக்குவரத்தும் ஸ்தம்பித்துப் போயிருந்தது.

19

''என்னங்க... வேஷ்டியில இவ்வளவு ரத்தம்...?'' - தள்ளி நின்றிருந்த வேதம் பதறியடித்துக் கொண்டு ருத்ரமூர்த்தியின் அருகே வந்தாள்.

ருத்ரமூர்த்தி குழப்பமாகி - தன் காலைத் தூக்கி ஸ்டூலின் மேல் வைத்தார். வேஷ்டியை கணுக்காலுக்கு மேலே உயர்த்திவிட்டு சொன்னார். ''நாலு நாளா கால்ல ஒரு கட்டி புறப்பட்டு ஒரே இம்சையா இருந்தது. இன்னிக்கு அந்த கட்டி பழுத்து உடைஞ்சி போயிருக்கு... அதான் ரத்தம்... நானும் கூட என்னவோ ஏதோன்னு பயந்துட்டேன்...''

''இருங்க... நான் போய் டெட்டாலும் பஞ்சும் கொண்டு வர்றேன்'' வேதம் உள்ளே வேகமாய் போக - அட்சயா ருத்ரமூர்த்தியின் கால் புண்ணைப் பார்த்தாள்.

கணுக்காலுக்கு மேலே ரத்தச் சிவப்பாய் சப்பிட்டுப் போயிருந்த - அந்தக் கட்டி யிலிருந்து ரத்தம் ஒரு நேர் கோடாய் வழிந்து - உறைந்து போயிருந்தது. வேஷ்டியின் உள்பக்க மடிப்பிலும் ரத்தத் தீற்றல்கள் தெரிந்தது.

20

வாசலில் காலிங்பெல் 'ப்ப்ப்பர்ர்' என்று வீறிட, வெடிகுண்டு வீச்சால் இடிந்து போன சுவர்களைப் புதுப்பிக்கும் பணியே மேற்

பார்வையிட்டுக் கொண்டிருந்த - பரத்குமார் வாசலை நோக்கி திரும்பி பார்த்தான். கதவின் குமிழைப் பற்றி திறந்தான்.

வெளியே இன்ஸ்பெக்டர் ஜெகதீஸ்வரன் நின்றிருந்தார். காம்பௌண்ட் கேட்டுக்கு வெளியே மோட்டார் பைக் வெய்யிலில் கண்ணாடி பாத்திரமாய் மின்னியது.

''ஹலோ... இன்ஸ்பெக்டர்...'' வரவேற்ற பரத்குமார் கதவினின்றும் விலகி அவர் உள்ளே வர இடம் கொடுத்தான். அவர் உள்ளே வந்து கொண்டே கேட்டார்.

''என்ன மிஸ்டர் பரத்... உள்ளே ஏதாவது கட்டிட வேலையா...?''

''எஸ்... வெடிகுண்டால தகர்ந்துபோன சுவர்களை புதுப்பிச்சிட்டிருக்கேன்...புதுப்பிச்சு இந்த பங்களாவை வித்துடலாம்ன்னு இருக்கேன்...''

''ஏன்...?''

''அண்ணன் இல்லாத இந்த ஊர் எனக்கு பிடிக்கலை... பங்களாவை வித்துட்டு சென்னை போய் செட்டிலாயிடலாம்ன்னு ஒரு எண்ணம்...''

''உள்ளே எத்தனை பேர் வேலை செய்யறாங்க...?''

''மூணு பேர்... ஏன் இன்ஸ்பெக்டர் ஏதாவது என்கொய்ரியா...?''

''எஸ்...''

''வாங்களேன் அந்த ரூமுக்கு போயிடலாம்...''

போனார்கள். இன்ஸ்பெக்டர் ஜெகதீஸ் வரனுக்கு சோபாவைக் காட்டிவிட்டு தான் நாற்காலியில் உட்கார்ந்தான் பரத்குமார். ஜெகதீஸ்வரன் ஒரு புன்முறுவலோடு அவனையே பார்த்தார்.

''என்ன இன்ஸ்பெக்டர் பார்க்கீங்க...?''

''ஒண்ணுமில்லை... மாஜி எம்.பி.அழகிய நம்பியை தீர்த்துக் கட்டிட்டு - அந்த பதட்டத்தை கொஞ்சம் கூட காண்பிக்காமே உங்களாலே எப்படி இவ்வளவு இயல்பா இருக்க முடியுதுன்னு பார்க்கிறேன்...''

பரத்குமார் 'திமிக்'கென்று நிமிர்ந்தான். உதடுகள் அதிர்ச்சியில் 'ப்ப்ச்' என்று ஒட்டிக் கொள்ள - வார்த்தைகளுக்காக திணறினான்.

''இ...ன்...ஸ்...பெக்...டா...ர்...''

''ஸாரி மிஸ்டர் பரத்குமார்... ஒரு கொலையைச் செய்வது அவ்வளவு சுலப மில்லை... உங்களுக்கே தெரியாமல் நீங்கள் விட்டுப்போன தடயம் உங்களைக் காட்டிக் குடுத்துடுச்சு. ஒருத்தரை கொலை செய்ய போகும்போது - சர்ட் பாக்கெட்ல முக்கியமான தடயங்களை வெச்சுட்டு போகக்கூடாது... ஸ்ட்ரக்ளிங் சமயத்துல அந்த தடயம் கீழே விழ சான்ஸிருக்கு...''

''ஸார்...''

''அழகியநம்பியோடு நீங்க போராடின சமயத்துல - உங்க பாக்கெட்டிலிருந்து இந்த பாஸ்போர்ட் சைஸ் போட்டோ விழுந்திருக்க லாம் இல்லையா...?''

சொல்லிக் கொண்டே - தன் உள்ளங் கயில் மறைத்து வைத்திருந்த அந்த பாஸ்போர்ட் சைஸ் போட்டோவை பரத் குமாரிடம் நீட்டினார் இன்ஸ்பெக்டர் ஜெகதீஸ் வரன்.

போட்டோவில் பார்வையைப் போட்டான் பரத்குமார்.

போட்டோவில் அட்சயா சிரித்தாள்.

'வித் லவ்' என்ற வார்த்தைக்கு கீழே -

'அட்சயா பரத்குமார்' கையெழுத்து.

''உங்க ப்ரதரோட தகனக்கிரியை நடந்த சமயம் - அந்தப் பொண்ணை ஐ மீன் - அட்சயாவை - க்ரேவ் யார்ட்ல பார்த்தேன்... உங்களுக்கு ஆறுதல் சொல்லிட்டிருந்தா... இல்லையா...?''

பரத்குமார் வியர்த்துப் போன முகத்தோடு தலையாட்டினான். இன்ஸ்பெக்டர் மெல்லிய குரலில் கேட்டார். ''சொல்லுங்க... அழகிய நம்பியை - மல்லூர்க்குப் பக்கத்துல - கார்ல வெச்சு எப்படி தீர்த்துக் கட்டினீங்க...?''

''...''

''ப்ளீஸ்... சொல்லுங்க... மிஸ்டர் பரத்குமார்.''

பரத்குமார் தலைகுனிந்து தன் நகக் கண்களைப் பார்த்துக் கொண்டே சொன்னான். ''என் ப்ரதரோட குடும்பத்தை நாசமாக்கியது ஒரு வேளை அட்சயாவின் அப்பாவாய் இருக்குமோன்னு எம் மனசுல ஒரு சந்தேகம் இருந்தது இன்ஸ்பெக்டர்... நேத்து ராத்திரி அட்சயாவோட வீட்டை கண்காணிக்க ஆரம்பிச்சேன்... காரை ரோட்டிலேயே நிறுத்திவிட்டு - அட்சயாவோட வீட்டுக்கு எதிர்ல இருந்த திண்ணை மேல - இருட்டுல மறைஞ்சு உட்கார்ந்துட்டேன்... சரியா ஒரு மணிக்கு அழகியநம்பி வந்தார். எனக்கு அழகியநம்பியை ஏற்கெனவே தெரியும். இந்த ஆள் எதுக்காக அட்சயா வீட்டுக்கு வரணும்ன்னு என் மனசு யோசிக்க ஆரம்பிச்சது. உள்ளே போயிட்டு வெளியே வந்தவரை ஃபாலோ பண்ண ஆரம்பிச்சேன்... அழகியநம்பியும் கார்லதான் வந்திருந்தார். கார்ல அவரை சேஸ் பண்ணினேன். அட்சயாவோட வீட்டுக்கு இந்த ராத்திரி நேரத்துல எதுக்காக வந்துட்டு போறீங்கன்னு நான் கேட்ட கேள்வியில

தகராறு ஆரம்பமாகி - என்னை தாக்க ஆரம்பிச்சார். ‘உங்க அண்ணனை அனுப்பி வெச்ச இடத்துக்கே உன்னையும் அனுப்பி வெக்கறேண்டா’ன்னு கத்திக்கிட்டே ஒரு நீளமான கம்பியை எடுத்துகிட்டு எம்மேல பாய்ஞ்சார்... நான் தடுத்து - அவரை மடக்கி - அதே கம்பியாலே அவரைக் குத்தி கொன்னேன். பாடியை ட்ரைவிங் சீட்ல தூங்கற மாதிரி உட்கார வெச்சுட்டு நான் திரும்பிட்டேன்.

அதுக்குப் பின்னாடிதான் எம் மனசுக்குள்ளே ஒரு பயம் வந்தது. இதுல என்னோட வாழ்க்கை மட்டுமில்லை... அட்சயாவோட வாழ்க்கையும் அடங்கியிருக்கிறதை உணர்ந்தேன்... இந்த கொலையைப் பண்ணினது நான்தான்னு வெளியே தெரியக்கூடாதுங்கிற விஷயத்துல தீவிரமாயிருந்தேன்... இன்னிக்கு காலையில ஆறு மணிக்கு அட்சயா என்னை தேடிகிட்டு வந்தா. அழகியநம்பியோட போன் நெம்பரைக் கொடுத்தா... நான் அதுல ஆர்வம் இருக்கிற மாதிரி காட்டிகிட்டேன். எக்கேஞ்சுக்கு டெலிபோன் பண்ணி நெம்பரைச் சொல்லி அழகியநம்பியோட அட்ரஸை வாங்கிகிட்டு கார்ல புறப்பட்டோம்... அட்சயா இந்த விஷயத்துல எனக்கு ஒரு பலமான சாட்சி. நாளைக்கு எம்பேர்ல அவளுக்கு சந்தேகம் வரவும் வராதுன்னு நினைச்சேன்... பட்... இந்த போட்டோ... என்னை...’’

‘‘டோண்ட் ஒர்ரி... பரத்குமார்... இந்த போட்டோவை நீங்களே வெச்சுகிட்டு அழகியநம்பியை இந்த நிமிஷத்திலிருந்து மறந்துடுங்க...’’

‘‘ஸ...ஸார்...’’

‘‘எஸ்... ஏ... போலீஸ்மேன்... நான் இந்த வார்த்தையை சொல்லக்கூடாதுதான்.

இருந்தாலும் சொல்றேன்... ஒரு வருஷமோ... ரெண்டு வருஷமோ... கழிச்சு... அழகிய நம்பிக்கு கோர்ட் தரவேண்டிய மரண தண்டனையை நேத்து ராத்திரி ரெண்டு மணிக்கு நீங்க குடுத்திருக்கீங்க...’’

‘‘ஸ... ஸார்...’’

‘‘அடுத்த வாரத்துல எனக்கு ரிடையர் மெண்ட்... நான் பார்த்த கடைசி கேஸும் இதுதான்... நான் இங்கே வந்து உங்களை பார்த்ததையும் - பேசினதையும் மறந்துடுங்க... உங்க ப்ரதர் விஷயத்துல போலீஸ் டிபார்ட்மெண்ட் முறையான விசாரணைகள் மேற்கொள்ளலை. அண்டர்க்ரௌண்ட்ல இருந்த அழகியநம்பியை அடையாளம் கண்டுகிட்டு தண்டனை வழங்கியிருக்கீங்க... தியாகேசரை கொலை செஞ்சது துரைராஜ் தான். இருந்தாலும் அந்தக் கொலையைச் செய்யும்படி தூண்டி விட்டவன் அழகியநம்பி. வரி ஏய்ப்புக்காக பத்து லட்சம் ரூபாய் சொத்தை - துரைராஜ்க்கு பினாமியா எழுதி வெச்சுட்டு - அவன் கொலைக் குற்றத்துக்காக போலீஸில் மாட்டினதும் - அழகியநம்பிக்கு பகீர்ன்னு ஆயிடுச்சு... துரைராஜுக்கு தூக்கு தண்டனை கிடைச்சா... அவனுக்கும் பின்னாடி சொத்து பூராவும் அரசாங்கத்துக்கோ... இல்லேன்னா வேற யார் கைக்கோ போயிடுமேன்னு - துரைராஜை காப்பாத்தறதுக்காக அழகிய நம்பி முயற்சி செஞ்சான்... அந்த முயற்சிக்கு சட்டமும் போலீஸும் அவனுக்கு கை கொடுத்த அதிர்ச்சியை என்னால தாங்கிக்க முடியலை பரத்குமார். சட்டப்படி நீங்க கொலை செஞ்சது தப்புதான். ஆனா உங்க ப்ரதர் விஷயத்துல சட்டமே தப்பா நடந்திருக்கு... அந்த கண்ணோட்டத்துல பார்க்கும்போது - நீங்க வழங்கின இந்த உடனடி தீர்ப்புல எனக்கொரு ‘பொயட்டிக் ஜஸ்டீஸ்’ கிடைச்சிருக்கு...’’

"பரத்குமார்! எனக்குப் பின்னாடி இந்த கேஸ் யார் கைக்காவது மாறும். அப்படி மாறினாலும் உங்களை 'ட்ரேஸ் அவுட்' பண்றது கஷ்டம். உங்க பக்கம் அதிர்ஷ்ட மிருக்கு. இல்லேன்னா அட்சயாவோட போட்டோ என் கைக்கு கிடைச்சிருக்காது... அட்சயாவுக்கும் உங்களுக்கும் நடக்கப் போகிற கல்யாணத்துக்கு என்னை மறக்காமே கூப்பிடுங்க... நான் வர்றேன்... வித்... யூ... ஆல்...த பெஸ்ட்..."

பரத்குமாரின் கையைப் பற்றி குலுக்கி விட்டு -

காம்பௌண்ட் கேட்டுக்கு வெளியே நிறுத்தியிருந்த -

பைக்கை நோக்கிப் போனார் இன்ஸ்பெக்டர் ஜெகதீஸ்.

ஆச்சர்யித்துப் போய் நின்றிருந்த பரத்குமார் தன் கையிலிருந்த அட்சயாவின் போட்டோவைப் பார்க்க - போட்டோவிலிருந்த அட்சயா சந்தோஷமாய் கண்ணடித்து சிரித்தாள்.

வெளியே ஜெகதீஸ்வரனின் மோட்டார் பைக் புறப்படும் சத்தம் கேட்டது

முற்றும்

NOVEL ULAGAM

Edited, Published & Owned by **M.MANIVANNAN**, at 13, Theetharappan Street, Triplicane, Chennai - 600 005. Printed at R.Murugan, Wonder Prints, Triplicane, Chennai-600 005.